

מגיל התאחדותנו

יוצא לאור

ע"י התאחדות אברכים חסידי סאטמאר

בנשיאות כ"ק מרז' רבינו הגה"ק שליט"א

בני ברק - אלעד

שנה י"ב גליון תקנ"ג

תזריע - החודש

כ"ט אדר ב' תשס"ח

ואם פרוח תפרח הצרעת

ננוחי גניח וילולי יליל שכב לו החולה מתפתל ביסורים על מימת חליו טובי הרופאים הסובכים את מימתו נלאו למצוא תרופה למחלתו וכבר קבעו כי מצבו נואש וימיו ספורים עלי אדמות כי כנראה הגיע קיצו ותמו שנותיו.

ביום מן הימים הגיע לשם רופא גדול אשר שמו הטוב הלך לפניו כמחולל פלאות, משפחת החולה הבהילו את הרופא אליו אשר תיכף ומיד נתן לו תרופה למכתו באמרו שזהו התרופה הנכונה למחלתו, אולם מה מאוד נכזבה תוחלתו של החולה בראותו שלאחר שלקח את התרופה הורע מצבו פי כמה וכל גופו לקה במחלה.

בצר לו פנה אל הרופא ושאלו בתמיהה לפרש הדבר, ענה לו הרופא: דע לך שמחלתך נשתרשה עמוק בתוך גופך, לכן נתתי לך תרופות חזקות מאוד כדי להוציא את המחלה מפנימיות גופך החוצה לה, עתה לאחר שהיא כבר יצאה מגופך, אתן לך תרופה נוספת שתרפא אותך מבית ומבחוץ.

עפ"י משל זה מבאר החפץ חיים את מאמח"כ "בפרוח רשעים כמו עשב ויציצו כל פועלי און להשדמם עדי עד", דהנה אנו רואים דרך רשעים צלחה, ומתחילים לפרוח כמו עש, וכל פועלי און צצים במהירות על פני השדה, עלינו לדעת כי אות היא שהמחלה כבר יצאה על פני הגוף והפנימיות כבר נקיה, לכן יש כעת תקוה כי יקויים בהם גם המשך הכתוב "להשדמם עדי עד".

וכדבר האמור בפרשתן אם פרוח תפרח הצרעת מהור היא, כי סימן היא שכבר יצאה הנגע מפנימיות גופו ונשארה רק מן השפה ולחוץ, וכמו כן הדבר אצל הרשעים אשר הקב"ה משלם לשונאיו על פניו להאבידו, כדי לשלם להם שכר שמגיע להם באם נשאר בפנימיות לבנם איזה מצוה, וכל השררה הזאת הוא רק סיבה להאבידם מן העולם, ולעומת זאת אצל עם בני ישראל אע"פ שצדיק ורע לו ונגע הצרעת מתרבה ר"ל, אדרבה נגע מהור הוא המבשרת על הרפואה שקרובה לבוא.

ומסופר שפע"א כשישב הרה"ק ר' דוב בעריש מביאלא זי"ע בשב"ק פרשת תזריע אצל שולחנו המהור בא חסיד אחד והזכיר לפניו חולה חזק לרחמים מרובים, שאל אותו הרה"ק: מה אומר הרופא, השיב לו: הרופא אומר שאין כמעט תקוה שיחיה החולה, ענה לו הרה"ק: אם כן בוודאי יחיה ויבריא ברפואה שלימה, כי כן מצינו בפרשתן אצל המצורע אם פרח הנגע בכולו מהור הוא, והוא שאמר דוד המלך ע"ה בתהלים "כי שחה לעפר נפשינו דבקה לארץ בטנינו קומה עזרתה לנו", כלומר בעת שכבר שחה לעפר נפשינו וכמעט ואפסה כל תקוה, דייקא אז "קומה עזרתה לנו".

תוכן העניינים

- לקח טוב.....עמוד ב'
- דבש תמרים.....עמוד ג'
- בשפתי צדיקים.....עמוד ה'
- פרפראות לחכמה.....עמוד ז'
- חוקים להורותם.....עמוד ט'
- הילולא דצדיקא.....עמוד י"א
- תקופת בית שני.....עמוד י"ג
- דבר בעתו.....עמוד י"ד
- משולחן מלכים.....עמוד ט"ז



קול יסודי התורה

21721 - 03.6171120

מס'	שיעור השבוע הבעל"ט
63 ²	יום ראשון גיטין דף סג:
64 ¹	יום שני גיטין דף סד:
64 ²	יום שלישי גיטין דף סד:
65 ¹	יום רביעי גיטין דף סה:
65 ²	יום חמישי גיטין דף סה:
	ער"ש ושכ"ק - חזרה

זמן הדלה"צ	8.41	ס"ז קר"ש א'
זמן מוצש"ק	9.27	ס"ז קר"ש ב'

שבת מברכים ניסן - ר"ח יהיה ביום א'
המולד: מוצש"ק בשעה 9.34 עם 7 חלקים

לקח טוב

ליקוטים יקרים, מפי סופרים וספרים, ע"ד מוסר וחסידות נאמרים

כי יהיה בו נגע בראש או בקן, אין לך נגע כבד יותר מאותו הסבור בראש, פי' שבגלל חכמתו הוא המתאים להיות ראש בני ישראל או בזקן פי' שהכל חייבים לכבדו בגלל שלפי דעתו הוא זקן שקנה חכמה. (חיים ושלום)

☆

ואיש כי ימרט ראשו. פי' שמתרחק ממוותרות, דבר הנרמז בשערות, מהור (דברי אמת) הוא.

החודש

החודש הזה לכם ראש חדשים. פי' החודש הזה ניסן מורה ומגלה לכם כי ראשון הוא לכם לחדשי השנה, ר"ל שהקב"ה הוא הראשון לכל התחדשות וכל המתחדש הכל מאתו ית'. (תורת אבות)

☆

זה תמיים. ר"ל שישים את עצמו לפני המקום כשה תמים ר"ל באמת ובתמים. (עבודת ישראל)

☆

והיה לכם למשמרת. ברש"י וקחו לכם צאן של מצוה, אל יעלה בלבבכם בעת שתקחו את השה שעל ידו תזכו להינצל, כי אז הרי זה בגדר עבודה שהוא זרה אלא קחו לכם צאן אך ורק לשם מצוה.

(חקל יצחק)

☆

ונתנו על שתי המזוזות ועל המשקוף. לאחר כל מה שזכו ישראל לראות התגלות של נסים, הרי עליהם לדעת שעדיין עומדים הם רק ליד הפתח. (שפת אמת)

☆

צלי אש. צלי הוא תפילה מלשון צלותא, אש פי' חייבת להיות להתלהבות.

(נעים אלימלך)

☆

אל תאכל ממנו נא. ברש"י שאינו צלוי כל צרכו, כל מה שתעשו צריך להיות כולו לשם שמים ולא לחצאין. (מגיד דחילות)

מבניו הכהנים, ובכחה למהר את האדם מנגעיו. (תפארת שלמה)

☆

נגע צרעת כי תהיה באדם. נ"ל בפי' הפסוק כי הנגע החיצוני מוכיח באדם כי גם הפנימיות הוא רקובה. (רביד הזהב)

☆

צרעת כי תהיה באדם והובא אל הכהן. כאשר באים אל הצדיק שבדור אין להסתיר את המומים נגע צרעת, אלא והובא אל הכהן כמו שהוא. (שמע שלמה)

☆

והנה שאת לבנה, שאת פי' גאותו היא בעוכריו, עד שרואה את נגעו לבנה פי' כאילו הם זכים וצדיקים. (מבשר צדק)

☆

כולו הפך לבן טהור הוא, על אף היות לבן מסימני טומאה, הרי כולו הפך לבן פי' כאשר מכיר הוא בטומאתו, עד שדומה עליו שאין בו מתום, טהור הוא.

(אוהב ישראל)

☆

בשר חי יטמא, זה המדמה לעצמו שזכה לשלימות בשר חי, אינו אלא טמא.

(דעת משה)

☆

או כי ישוב הבשר החי ונהפך ללבן, ו"ל בפי' הפסוק כי ישוב פי' כאשר שב החוטא מחטאו, הרי בעוד שעד אתה היה בגדר רשע שבחיו נקרא מת, מכאן ולהבא הבשר החי, ולא זו בלבד, אלא נהפך ללבן, פי' הטאוי שהם אדומים כשני כשלג ילבינו. (דברי ישראל)

☆

ושערה הפך לבן וטמא הכהן, כא וראה ענשו של מספר לשון הרע שנידון בצרעת, שהרי כשם שמעשיו בגלוי סותרים את כוונותיו הודוניות ובדרכו הרעה הפך לבן לשחור, כך מדה כנגד מדה המראה הלבן שהוא תמיד מסמל חסד, נהפך לגבוי לרעה. (מדבר קדש)

וידבר ה' אל משה לאמר. אמירה זו היא בגדר של ותנור אומר ויקם לך, שישראל יתברכו בבנים, וזהו דבר אל בני ישראל לאמר אשה כי תזריע וילדה זכר. (בית יעקב)

☆

אשה כי תזריע. הרוצה לעורר רחמי שמים עליו חייב להתעורר מעצמו לעבודת השי"ת, וזהו פי' הכתוב אשה כי תזריע ורק אז וילדה זכר הרומז למדת הרחמים. (בעל שם טוב)

☆

אשה כי תזריע. ברש"י כשם שיצירתו של אדם, שלימות היצירה של האדם מותנת בענוה, ולפיכך יצירתו אחר כל בהמה. (משמרת איתמר)

☆

אדם כי יהיה בעור בשרו שאת או ספחת. ישראל בלבד קרואים אדם על שם האחדות, כי בעוד שבתואר איש או גבר, ניתן לומר בהם לשון רבים, אנשים, גברים, הרי כשם אדם אין בוטוי לרבים, ולפיכך נקט כאן כשם זה אדם, להורות כי מאחר שהלה פגם באחדות, לקה בצרעת הבאה על לשון הרע הנובע מפירוד לבבות. (אך פרי תבואה)

☆

בעור בשרו שאת. ו"ל בעור בשרו פי' השקוע בתאות בשרו ולהוט אחריהם, שאת פי' נכשל בגאוה.

(אור חננו לצדיקים)

☆

והיה בעור בשרו לנגע צרעת. אם כי והיה הוא לשון שמחה, אך כיון שהנגעים באים לכפרה, יש מקום לשמוח על כך שעוונותיו מתכפרין. (שפתי צדיק)

☆

והובא אל אהרן הכהן או אל אחד מבניו הכהנים. קדושת אהרן איש החסד אוהב שלום ורודף שלום נמשכת והולכת לבניו וזהו פי' הכתוב או אל אחד

דבש תמרים

בנינים יקרים, מבאר הפרוה שרים,
רבותינו הקדושים עצי התמרים

אשה כי תזריע וכו'. במדרש פליאה איתא לא נתקרה דעתו של איוב עד שראה פרשת אשה כי תזריע, והוא פלאי. ואפ"ל עפ"י שכתב בישמח משה לפרש הכתוב מי יתן טהור מטמא לא אחד עפ"י שכתב הכלי יקר בטעם שהפרה מטהרת טמאים ומטמאה טהורים, משום שכל דבר אינו מתפעל כי אם מהפכו, ולא ממה שהוא מינו, ולפיכך מי נדה שיש בהם מים שכולם טהרה, ויש שם אפר פרה שכולו טומאה, והם מעורבים יחד אזי כאשר יזרקו מי הנדה על אדם יטמא, אז אינו מתפעל מהאפר כי זה מינו, רק מהמי נדה לכן מטהר טמאים, אבל אדם טהור הנושא מי הנדה אינו מתפעל מהמים כי הם מינו, רק מהאפר, לכן מטמא טהורים, וזה ביאור הכתוב מי יתן טהור מטמא, פירוש כיצד יטהר הטמא ע"י אפר הפרה, לזה אמר לא אחד, ר"ל ע"י שאינם מין אחד אתו והם הפכיים אליו על כן הוא מתפעל מהפכו וטהור, עכ"ל, והנה איוב היי הפץ לעבוד עבודת השייט, אלא שהי' לו טירדות שונות ומניעות שהטרידוהו מעבודתו יתייש, והי' מתרעם על מה עשה הי' ככה ולא נתקרה דעתו על כך עד שראה פרשת אשה כי תזריע, דאחזיל אשה מורעת תחלה יולדת זכר, והטעם דכל דבר נתפעל מהפכו, ואז הבין דרצון השייט הוא

שיהי' לו מניעות ויתגבר על היצחק, וכל דבר נתפעל מהפכו. (דברי יוא"ל) ☆
אשה כי תזריע וכו'. איתא במדרש הה"ד אהור וקדם צרתני, זכה נוחל שתי עולמות עוה"ז ועוה"ב, ואם לאו עתיד ליתן דין וחשבון, וצ"ב, ואפ"ל עפ"י מה שכתב הגר"א מוולנא ז"ל לפרש המשנה דע לפני מי אתה עתיד ליתן דין וחשבון, כי דין צריך ליתן על שעשה העבירה עצמה, וחשבון הוא על מה שלא עשה מצוה בזמן שעשה העבירה, עכ"ל. וא"כ י"ל דכיון דמדה טובה מרובה ממדת פורעניות, על כרחך צריך לומר דכשאדם מקיים מצוה יש לו בידו שתי מצוות וחזן ממה שמקבל שכר על המצוה גופא, נחשב לו למצוה מה שלא ביטל הזמן בעשיית עבירה, וזוה אפשר לחדש ולומר דהגם שקיי"ל שכר מצוה בהאי עלמא ליכא היינו על עשיית המצוות גופא אבל מה שלא עשה באותו הזמן עבירה על זה מקבל שכר בהאי עלמא, וזוה יבואר זכה אדם נוחל שתי עולמות, בעולם הבא מקבל שכר על עצם המצוה ובעוה"ז מקבל שכר על מה שלא עבר עבירה באותו שעה, ועל זה מסיים המדרש ואם לאו אתה עתיד ליתן דין וחשבון, דחשבון היינו מה שלא עשה באותו זמן מצוה, ואם כן מדה טובה מרובה ובדאי נחשב הזמן

שעשה המצוה למצוה בפני עצמו ועל זה מקבלים שכר. (ברך משה) ☆

אשה כי תזריע וכו'. במדרש איתא הה"ד אהור וקדם צרתני זכה אומרים לו אתה קדמת לכל מעשי בראשית, ואם לאו אומרים לו יתוש קדמך, וצ"ב, ואפשר לומר עפ"י שבייט"ל עה"פ אשה כי תזריע וילדה זכר, דכוונת הפסוק לומר אשה כי תזריע תכוון להוליד זכר ולקיים מצוות מילה עכו"ד, וא"כ לפי"ז שפיר נסמך פסוק זה למה שכתוב לעיל כי אני הי' המעלה אתכם מארץ מצרים דהנה ביציאת מצרים מצינו שהי' קטרוג מה בין אלו לאלו הללו וחללו עובדי ע"ז וכו', והקב"ה המליץ בעדם שאין לדון שונג כמזיד ואונס כרצון, הרי לן דדקדק הקב"ה על המחשבה, ולכן אשה כי תזריע וילדה זכר בכוונה זכה וצוללה ובמחשבה טהורה כדי לקיים מצות מילה, וע"ז אומר המדרש הה"ד אהור וקדם צרתני ע"ד סוף מעשה במחשבה תחילה, זכה שמקיים מצות פ"ו כדבעי במחשבה זכה אז אומרים לו אתה קדמת לכל מעשה בראשית דהלא האדם הי' במחשבתו תחילה ואילו בשאר הנבראים לא שייך למימר הכי, וא"כ שפיר האדם מוקדם לכל מעשה בראשית אמנם כשלא זכה אומרים לו יתוש קדמך. (כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א)

לעילוי נשמת

האה"ה מרת **אסתר פארקאש** ע"ה

ב"ר מנחם ישראל ז"ל

גלב"ע ה' אדר

ת.נ.צ.ב.ה.



לעילוי נשמת

הרה"ח ר' **ברוך צבי פליס** ז"ל

ב"ר בן ציון הכהן ז"ל

גלב"ע כ"ז אדר

ת.נ.צ.ב.ה.





התאחדות אברכים דחסידי סאטמאר

בנשיאות כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א

קרית יואל – בני ברק



שלמי תודה וברכה

בשער בת רבים הננו להביע בזה תודתנו וברכותינו אל כבוד ידידינו החשוב הנעלה, נודע לשם ולתהילה, איש חי ורב פעלים, יהוד"ה אתה יודוך אחיך בשבחים והילולים, מרבה להיטיב בתוככי קהילתנו, ברוח נאמנה ומסורה, מקבל את כ"א בשמחה ואורה,

הר"ר יהודה ענגעל הי"ו

על אשר בישל את סעודת הברית בבית הגה"צ ראש ישיבתנו שליט"א

והנה כי כן יבורך ידידינו וידיד נפש כל חי, האברך היקר המהולל בתשבחות עד בלי די, מהולל ומבורך בפי כל קהל עדתנו, על עריכת הסעודות בטוט"ד בכל עת אסיפותינו,

הר"ר יואל וואנחאצקער הי"ו

על אשר עמד לעזרתנו בארגון סעודת הברית, ובהזדמנות זו נודה לשמו ונהללו על עזרתו המרובה בימי הפורים העל"ט זכות מעשיהם הטובים והישרים יגן בעדם להתברך בכל משאלות לבם לטובה, וברכת ה' תלוה אותם כל ימי חייהם, וכט"ס.

העברכים בפעמיו ליהודה

הגבאים

תודה וקו"ל זמרה

בהאי עידן דחדוותא, נשגר בזה כסא דברכתא, ומולא טיבותא, ביקר ורבותא, קדם ידידינו האברך החשוב לעילא מכל תושבחתא, איש חמודות ורב תבונות, שמו מהללים בשפתי רננות, האי צנתר דדהבא, ידען נפלא וחו"ב טובא, גריס בהוויות דאביו ורבא, רך בשנים ובחכמה אבא, במיטב תבונתו ובכשרונותיו הברוכים עומד תמיד לימיננו, משקיע מיטב כשרונותיו הברוכים לפאר גליונינו, מרומם את הגליון בכתביו המחוכמים והמתוקים, המלאים זיו ונגה מפיקים, צולל במים אדירים, ומעלה מרגניתא טבא במאמרו העשירים, הזוכים לעלות על "שולחן מלכים", ויהללוהו בכל השבחים,

הר"ר יואל דאסקאל הי"ו

לרגל השמחה השרויה במעונו בהולדת בתו תחי' למזל טוב

ותהי נא ברכותינו עטרת לראשך, שמשמחה זו יושפע תמיד שמחות באהליך, ואך טוב וחסד ירדפוך, לאורך כל ימי חיך, ותזכה להמשיך בפעולותיך, ותמיד נספר תהילתיך, וראה בנים לבניך, עוסקים בתורה ובמצוות כאוות נפשך, ותמשיך בהרמת גליונינו, שופרה של קהילתנו, ויהי נועם ה' עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו, אמן.

הכו"ח בשיר וקול תודה

מערכת "קול התאחדותינו"

ג"א בין החותמים למען שמו באהבה ובברכות עד בלי די
אחיק מוקירך: שלו' יצחק עזריאל דאסקאל

סיפורי צדיקים, בביאור הפסוקים המלאים זיו ונוגה מפיקים

בשפתי צדיקים

וביום השמיני ימול בשר ערלתו

כמהדר מאוד במצוה זו ומעולם לא דחה לשום אדם שכיבד אותו להיות מוהל, פע"א וערב שבת חנוכה הי' וכיבדו אותו להיות מוהל בשני כפרים הרחוקים זה מזה, והבטיח לשניהם, ושאלוהו, איך יוכל להזדרז כ"כ כי היום קצר והמלאכה מרובה, והשיב להם, בגמ' אמרו (חולין טז.) "זריזותיה דאברהם קא משמע לן" ואני מפרש: הזריזות של אברהם השמיע לנו, דהיינו שהשריש בקרבתו זריזות זאת, וכך הוה שהשכים בבוקר ונודדו למצוה והספיק למול את שני הילדים בשני הכפרים, ולבוא באו יום בחזרה לביתו כשהוא עייף ויגע מטורח הדרך - על קברו של אותו צדיק גדל הדם, ואמרו שזהו מפני שדרכו בקדוש היתה למול בעצמו את ילדי ישראל ולהכניסם בבריתו של אברהם אבינו, כי בזה"ק עה"פ "והוא עומד בין ההדסים" כתב שמואלך הברית נקרא הדם.

והגיד לכהן לאמר כנגע נראה לי בבית

הרה"ק ר' מרדכי מפינטשוב זצוק"ל תלמידו של החוזה היה עני מרוד וכל פעם שנסע ללובלין היתה אשתו מצווה עליו שיספר לרבו הק' על המצב הנורא שהם שרויים בו, ויבקש ממנו עצה וברכה, ובכל פעם נשכח הדבר מלבבו ובבואו אל הקודש הי' נכנס עמו בשיחה במלי דשמיא וענינים גשמיים לא תפס אצלו מקום כלל, ויהי היום נמלכה אשתו בדעתה ונסעה עמו ללובלין אז לא היתה בידי הברירה וכנשנכנס אל הצדיק סיפר לו על המצב הקשה ששרוי בביתו, שאלו החוזה ומפני מה לא סיפרת לי על כך כל הימים עד היום הזה, השיב לו ר' מרדכי: הייתי סבור שהרבי יודע בעצמו ע"י רוח הקודש שבו, השיב לו החוזה: בתוה"ק כתוב "אדם כי יהי בעיר בשור שאת או ספחת וכו' והובא אל הכהן וכו' וראה הכהן את הנגע" ואין הוא צריך לספר לכהן שיש לו נגע אלא רק לבוא, והכהן בעצמו רואה הנגע, אבל בנגעי בתים כתוב ובא אשר לו הבית, "והגיד לכהן" כנגע נראה לי בבית, בדברים הנוגעים להנעשה בבית צריך לספר לכהן, ואין יוצאים יד"ח במה שבאים אל הכהן, אלא "והגיד לכהן".

וראה הכהן את הנגע

הרה"ק ר' אשר מסטאלין זצוק"ל אמר פעם לחסידיו "פוערין (אנשים גסים) כשאתם באים אל הרבי מראים אתם את הטוב ואת הרע אתם מטמינים, אנוכי כשבאתי אל רבי הק' ר' שלמה מקארלין זצוק"ל הייתי נוהג להיפוך, את הטוב העלמתי ממנו, שכן מה תועלת יהי לי מזה וכי התחת אלקוים הוא וכי בידו השכר והעונש, והייתי מגלה לפניו רק את הרע, דהלא כתוב "וראה הכהן את הנגע" שלצריך צריך להראות רק את הנגעים כדי שיוכל ללמדנו דרך תיקון ותשובה.

אפיקורס אחד מחוגי המתבוללים התפאר פעם לפני הרבי ר' יהונתן אייבשיץ כי לא מל את בנו הנולד לו והוסיף וטען כי מנהג המילה הוא מנהג הגויים שהונהג לראשונה במצרים ומשם התפשט לעמים אחרים, השיב לו הרבי ר' יהונתן מקרא מפורש הוא בספר בראשית "אשר יאמר לכם תעשו" ואי' ברש"י לפי שהי' אומר להם שימולו, מכאן שהמצרים היו באמת מלים את בניהם, אך למדו מנהג זה מיוסף היהודי, עדיין לא נחה דעתו של האפיקורס והוסיף להתוכח באמרו שזה אינו מתקבל על הדעת, דכי לשם מה השתדל יוסף להשפיע על המצריים שימולו את עצמם ואיזה ענין הי' לו בזה שהמצריים יהיו נימולים דווקא, השיב לו הרבי ר' יהונתן: מאז ומעולם היו לנו אפיקורסים שרצו להתדמות ולהיות ככל הגויים לכן השתדל יוסף להשפיע על המצריים שימולו את עצמם ועי"ז יועיל שגם האפיקורסים הרוצים להידמות לגויים ימולו את בניהם.

וביום השמיני ימול בשר ערלתו

חסיד אחד ממקורבי הרה"ק ר' מרדכי מלעכאוויטש זצוק"ל הי' חתן אצל למדן גדול אך לא הלך בדרכי החסידים, והי' מצטער תמיד על שחתנו נתפס"ס לעדת החסידים, ויהי היום ולאותו חסיד נולד בן זכר, כיבד החסיד את רבו הק' במצוות מילה, כי הוא הי' מוהל מומחה, כשהגיע יום השמיני ללידת הילד יום הכנסתו בבריתו של אברהם אבינו השכים בבוקר והלך כדרכו להתפלל בבית הכנסת של רבו הק', וחותנו המתנגד נמלך להתנמק עכשיו בחתנו וברבו גם יחד, מה עשה, קצץ מהר עשרה אנשים למנין ועשה את הברית מילה מוקדם בבוקר בלי אבי הבן, כשגמרו תפילתם הלכו אבי הבן ורבו הק' ועדת החסידים כדי לערוך את הברית כנהוג, ובבואם אמרו להם שכבר הוא לאחר המעשה, חלשה דעתו של אבי הבן מאוד מזה שלא זכה בעצמו להיות במילת בנו וגם על בזיון רבו הק' אבל את הנעשה אין להשיב וישיבו כולם וילכו לבית הצדיק וערכו שם סעודת מצוה והרה"ק מלעכאוויטש שמח בסעודה זו הרבה יותר מהשמחה בעת שזכה להיות מוהל ויהי הדבר לפלא בעיני החסידים, ואמר להם: הנה מצות מילה היא מצוה גדולה מאוד אבל א"א שלא תתערב בה גם איזה מחשבה של כבוד או גאווה וכדו', ברם, אמרי' בגמ' (קידושין מו.) "חשב לעשות מצוה ונאנס ולא עשאה מעלה עליו הכתוב כאילו עשאה" הרי מצוה כזאת היא בלא שום צד פניה ונגיעה ונחשב לפני הקב"ה כאילו עשאה באופן משובח ונעלה ביותר ולכן יש לשמוח הרבה יותר, כי מתי תבוא לידי מצוה באופן כזה. הרה"ק הנ"ל היה ידוע

KOLEL AVRICHIM ATZEI CHAIM
DSATMAR

KIRYAS JOEL BNEI BRAK
3 KIDSHAS YOM TOV ST. BNEI BRAK



כולל אברכים עצי חיים
דיסאטמאר

קרית יואל בני ברק
רח"ק קדושת יום טוב ג בני ברק

מיסודו של כ"ק מדרן רביה"ק בעל ברך משה זי"ע - בהדרבת והמשכת מ"מ כ"ק מדרן רבינו הגה"ק שליט"א

ע"ץ חיים היא למחזיקים בה

בברכת הצעורה, נישא בזאת הצעורה, ברכת מזל טוב וכל שירה, קדם מע"כ ידידינו הרבני החשוב והמהולל, נערץ וחביב בפי כל, רודף צדקה וחסד למען הפרט והכלל, רב פעלים לצעורה ולצעודה יומם וליל, צומח נלהב למען הכולל, מלא חכמה ומדע, אוצר כל כלי חמדה,

מוה"ר שלמה זלמן דאסקאל שליט"א

משרי האלה"ה בהחזקת כוללנו המעשירה

לרגל שמחתו בהולדת נכדתו תחי' למז"ט אצל בנו ידידינו האברך היקר חנו ממתקים וכולו מחמדים, תורה יר"ש והסידות אצלו צמודים, מו"מ בתורה עבודה וגמילות חסדים, ברוך הכשרון, בהכשר ויתרון, הר"ר יואל דאסקאל הי"ו

והברכה אחת למחוזנו ידידינו הרבני הנכבד והנעלה, מופלג בכל מעלה,

מוה"ר ברוך אילאוויטש שליט"א

ותהי נא ברכותינו לראשכם עיטרת, שיזכה לרב צענוג ונחת לשם ולתפארת, ובזכות החזקת הצעורה יתברך בשפע ברכה והצלחה, אושר ועושר בהרחבה ובהרחה, אכ"ר.

המברכים בקרא דאורייתא

הנהלת הכולל

כי ברוך הוא

באותות כבוד ואהבה, נשגר בזה ברכת מזל טוב, וברכה מרובה, בכל לשון של חיבה, קדם מע"כ ראש בית אבא, אבינו - חותנינו הצמוד בלבינו באהבה רבה האי גברא יקרא, גריס באורייתא תדירא, נעים הליכות ורב תבונות, שמו נערץ ומהולל בשפתי רננות, כליל המעלות ונועם המידות, חו"ב בתורה ובחסידות,

מוה"ר יצחק ברוך אילאוויטש שליט"א

ומנשים באהל תבורך אמינו - חמותינו החשובה שתחי'

לרגל השמחה השווה במעונם, חומות קל בגרונם, בהולדת נכדתם שתחי' למז"ט

אצל התנחם כבנם גייסנו האברך היקר והחשוב, על כל מכיריו נערץ וחביב, אוצר כל כלי חמדה, מלא חכמה ומדע, שוקד על דלתי התורה, חן וחסד על פניו שורה,

הר"ר יואל דאסקאל נ"ו

ואלין מיליא, יהון לרקיעא, שמשמחה זו יושפע לכם רב ברכות, ושובע שמחות, מתוך נחת והרחבת הדעת, שיון ושמחה בכל עת, ובט"ס.

כעתירת וברכת בנים - חתנים

צבי, יו"ט ליפמאן, אלטער אשר אנטשיל, אילאוויטש

יוחנן גרין, יצחק הערשקאוויטש

פרפראות לחכמה



התאחדות אנרכים דחסידי סאטמאר

בנשיאות כ"ק מרן רבינו הנה"ק שליט"א

קרית יואל – בני ברק



מזמור לתודה

רון שיר ושבח נעלה על שפתינו, ונשגר בזה מיטב ברכותינו ואיחולינו, קדם ידידינו האברך היקר והנעלה, מופלג בכל מידה ומעלה, נודע לשם ולתהילה, תורה יר"ש וחסידות אצלו כלולה, שמו הטוב הולך לפניו, יראת ה' חופפת על פניו, עסקן נמרץ לכל קדשינו, משקיע מיטב כוחו לפאר ולרומם קרן קהילתנו, במסירות נאמנה ובמיטב תבונתו, כשמו הטוב כן תהילתו, אוצר כל כלי חמדה, מלא חכמה ומדע,

הר"ר יואל דאסקאל הי"ו

לרגל שפחתו בהולדת בתו תחי' לעז"ט

ואילין מיליא, יהון לרקיעיא, שיזכה לרוות תענוג דקדושה לעלמי עלמא, ויזכה להוסיף חיל בכל פעולותיו במיטב תבונתו ובסייעתא דשמיא, מרן דבשמיא יהא בסעדו, ופעולותיו הטובות יגן בעדו, שיזכה לתענוג וברכה, שפע ברכה והצלחה, בריבוי והמשכה, ויוסיף עליו ה' אלף פעמים ככה, וכט"ס

הכו"ח בשיר וקול תודה

הנהלת "התאחדות האנרכים" משתתפי שבת מירון בימי השובבי"ם

שיר השירים אשר לשלמ"ה

מעומק לבנו פנימה, קולנו בשמחה נרימה, בברכת מזל סגא, אל רום מעלת כבוד ראש בית אבא, אבינו - חותנינו המסור למענינו במסירות רבה, ועמוד בלבונו באהבה, האדם היקר באנשים, ראש וראשון לכל קדשים, רודף צדקה וחסד בכל עת ועידן, בעזרה ובחסידות בקי וידען, רחים ומוקיר רגנו ותלמידיו, חכו ממתיקים וכולו מחמדים, מקבל בספ"י את כל אדם, חכמת שלמ"ה תאיר פניו, שמעו הטוב הולך לפניו,

מזה"ר שלמה זלמן דאסקאל שליט"א

ועישים באוהל תבורך אפינו - חפתינו החשובה שתחי'

לרגל השמחה שבמעונם, רוממות קל בגרונם, בהולדת נכדתם שתחי' למז"ט

אצל אחינו - גיסינו האברך החשוב והנעלה, מופלג בכל מידה ומעלה, תורה יר"ש וחסידות אצלו כלולה, שמו הטוב נודע לתפארת ולתהילה,

הר"ר יואל הי"ו

והברכה אחת היא לכבוד זקינתינו החשובה ערת דאסקאל שתחי' לאויט"א

וברכותנו מעומק לבנו קוה שגורה, שמשמחה זו יושפע לכם רב שמחה ואנרה, ותוכן לרוות מכל יוצ"ח תענוג ונחת לתפארת, דורות ישרים ומבורכים, בגים ובני בגים כנענים ופרחים, עוסקים בעזרה ובמעשים משובחים, כאוות נפשיכם בכל הדרכים, אבי'.

כ"ד המברכים בחיבה והערצה בניכם - חתניכם

סוף יצחק צוריאל, אשה צפרין, ישעי' יצקא, באסקאל. נתאן פ'בי אג'ג'ל, יואל ווייס, שאצון ראטה.

הלכות ודינים מפסקי הראשונים והאחרונים עם תוספת ביאורים וטעמים שונים

הוקים להורותם

דיני טבילת כלים (ב)

נערך ונסדר ע"י הרב יהואל מייכל אברהם פרידמאן שליט"א

טבילה לאחר המכירה

כלים חדשים שהוטבלו לפני המכירה יחזור הקונה ויטבלם לאחר שקנאם בלא ברכה, (דכלי סחורה אינם חייבים בטבילה, ולכן אלו הכלים כל זמן שעדיין לא קנאם הלקוחות נחשבים לכלי סחורה ולא לכלי סעודה, ועדיין לא נתחייבו בטבילה, ואף אם טבלם יש לומר דלא עלתה להם טבילה, ולכן יטבילם שנית בלא ברכה, שו"ת מנח"י ח"ח סי' ע"י, בעל שבה"ל שליט"א מובא בקובץ מבית לוי ט"ו).

ולכן כתבו הפוסקים שנכון שבעל חנות לא יטבול הכלים בכדי שהקונה יוכל לטבולם בברכה

כלי מתנה

כלים המיועדים ליתנם למתנות ואין בכוונת בעליהן להשתמש בהם לא יטבילם קודם הנתנה ואם הטבילם ונתנם במתנה יחזור המקבל ויטבילם בלא ברכה (קובץ מבית לוי שם, והטעם כיון דבשעת שהם ברשות הנותן לא נחשבים עדיין לכלי סעודה). וצריך להודיע למקבל שהכלי אינו טבול

כיסוי כלים

כיסוי הכלים חייבים בטבילה כמו הכלי עצמו (סעי' ה' וביאור הגר"א, כי הזיעה והגידים של התבשיל עולים על הכיסוי)

הטבילה

צריך להטביל את הכלי כולו כאחד, דהיינו שיכנס כולו בבת אחת למים ושלא ישאר ממנו אפי' כל שהיא חוץ למים, ואפי' היא כלי גדול (דאינו דומה להגעלה שהוא להפליט האיסור דיכול להגעיל במקצת מקצת).

וגם ידיעות הכלי צריכים טבילה עם הכלי ושיהא כולם במים כיון שהם חלק מהכלי צריך שיהא הכלי רפוי בידו בשעת טבילה, שאם המטביל יהדק את ידו בעת שמחזיק הכלי הרי זה חציצה. (שו"ע סעי' ב') ואם הוא חושש ורוצה לאחוז הכלי בחזקה, יכול ללחלח בתחלה ידו במים וכך לאחוז הכלי ואז אינו חציצה. (שם)

כלי מלעקטע"ר

כלים החייבים בטבילה שהם נפעלים על ידי לעקטע"ר [מיחס, טוסטר וכדו'] מטבילים אותם כדון וממתינים להשתמש בהם עד שיתייבשו וכן אפשר לייבשם באמצעות כלי הנקרא "פען" (והנסיון מורה שבדרך כלל הם אינם מתקלקלים כשמתייבשים אותם כראוי, ומתקיים בהם "שומר מצוה לא ידע דבר רע")

וכן מיחס מפלסטיק אם יש בתוכו "גוף חימום" ממתכות צריך להטבילו (אף דפלסטיק אין טובלים, צריך להטבילו מחמת המתכות).

חוט של הלעקטער המחובר לכלי אין צריך להכניס כולו למים, ודי שיכנס למים את תחילת החוט.

ויש הסוברים לפטרם מטבילה, אם נותנים את הכלי לבעל מלאכה יהודי, שיפרק את הכלי ויבטל ממנו תורת כלי ויחזור לחברו לעשותו לכלי ובזה יפטר מטבילה (דע"י נחשב ככלי שנעשה ע"י אומן יהודי שא"צ טבילה, פוקים עפ"י הרמ"א ע"ג, וע"י שו"ת שבה"ל ח"י סי' קכ"ח דאין דעתו נוטה לעצה הנ"ל, וע"י שו"ת חשב האפוד ח"ג סי' קט"ו)

כלי פלסטיק, חרס פורצל"ן

כלי פלסטיק - רובא דעלמא נוהגים שאין טובלים אותם (בשו"ת מנח"י ח"ג סי' ע"ז מצדד לחייבם בטבילה דדומים למתכות שיכולים לתקנם ע"י התכה, והם בכלל חיוב טבילה בכלי זכוכית, אולם דעת כמה פוסקים שא"צ להטבילם ע"י שו"ת חלקת יעקב ח"ב סי' קס"ג דאף שיתכן שאם היה הפלסטיק קיים בימיהם היו גוזרים גם עליו, היות ולמעשה לא היה בכלל הגזירה, אין לנו כח לגזור גזירות מעצמינו וכן מובא בשם החזו"א ובקובץ מבית לוי מובא בשם בעל שבה"ל שכן נהוג לעלמא).

כלי עץ חרס חרסינה ללא ציפוי זכוכית - אינם צריכים טבילה

כלי פורצל"ן חרסינה המצופה בזכוכית - המנהג לטבולם בלא ברכה (נדחלקו הפוסקים אי דינם ככלי חרס דפטור מטבילה, ע"י דרכ"י סי' ק"כ, ובקיצו"ע ומסגרת השולחן סי' ל"ז).

והריקותי לך ברכה עד בלי ד"י

בשורות אחדות אתכבד בשירי יידיקות לגדל פרשת מזל"א סבא ליידי האן צענדל דהבא, האגדל ברוך הכשרון, בהכשר ויתרון, כלל המעלות והמדות, רב תענוגות איש חמודות.

הר"ר יואל דאסקאל הי"ד

לרגל הולדת בתו תח"י לעזל טוב

ברכתי ציפופה בזה שתוכה לזלזל ולחנכה על מעוטי התורה מתוך נחת והרחבה ואף טוב וחסד ירדפוך כל הימים, אכ"ר.

כעתירת וברכת ידיך

אהרן מאיר ווייס

אירגון "חסדי משה"

שע"י קהל יטב לב ד'סאטמאר בני ברק

לטובת נשמתו הטהורה של מרן רבינו הקוה"ס בעל ברך משה זי"ע

מטרת האירגון: לסייע לאנ"ש בהסעת אנשים ומשפחות הלך וחזר לבתי חולים ל"ע

התודה והברכה

בעבור עלינו המסיבה הנהדרה אשר נערכה לרגל מלאות שנה תמימה מהתייסדות האירגון, לא נוכל להתעלם מלהביע שלמי תודה וברכה, בהוקרה הודאה והערכה, קדם ידידינו הרבני הנכבד והנעלה, נודע לשם ולתהילה

הרה"ח ר' הלל פרידמאן ומשפ' שיחיו

בעל הקייטרינג "מעדני כל טוב"

על אשר בטוב לבו נדב המאכלים להמסיבה

והנה כי כן יבורך ידידינו הרבני הנכבד והמפואר, יפה פרי תואר,

מוה"ר יצחק אייזיק ווייס הי"ו

ואתנו עמו ידידינו החשובים

הר"ר שלום אליעזר בערקאוויטש הי"ו והר"ר יחיאל מיכל שמחה כף הי"ו

אשר השתתפו בהוצאות המסיבה

ישאו ברכה מאת ה' וצדקה מאלוקי ישעם, וזכות הרבים יגן בעדם להתברך בכל משאלות לבם לטובה ולברכה, וימשיכו במעשיהם הטובים לכלל ולפרט, וברכת ה' תלוה אותם כל ימי חייהם, וכט"ס.

המברכים במזמור לתודה

הנהלת האירגון

KOLLEL AVRICHIM ATZEI CHAM
DSATMAR

KIRYAS JOEL BNEI BRAK

3 KIDSHAS YOM TOV ST. BNEI BRAK



בית אברהם
ד"סאטמאר

קרית יואל בני ברק

רחי קדושת יום טוב ג בני ברק

מיסודו של כ"ק מורן רביה"ק בעל ברך משה זי"ע - בהדרכת והמשכת מ"מ כ"ק מורן רבינו הגה"ק שליט"א

ע"ץ חיים"ם היא למחזיקים בה

בזאת השורה, נשיגור ברכת מזל טוב וכל שבח ושיירה, בשפה נעימה וברורה, קדם ידידינו היקר נודע לעזו ולתפארה, לבו ער וחם לכל דבר שבקדושה, ברוח נדיבה ובמידה גדושה, מקבל את כ"א בזהורא נפישא, וה' ברך את אברה"ם בכל, תומך נלהב למען הכולל,

הר"ר אשר לעמיל שלאמאוריטש הי"ו

מ"שרי האלף" בהחזקת כוללני המעטירה

לרגל שמחתו בהולדת בתו תחי' למז"ט

והנה כי כן יבורך חותנו ידידינו הנכבד והמפואר

הרה"ח ר' יעקב מיכאל היילברון שליט"א

והברכה אחת היא לאביו ידידינו הנכבד והמפואר

הרה"ח ר' דוד שלאמאוריטש שליט"א

ותצוי נא ברכותינו לראשכם עטרות, שיוכה לרב תענוג ונחת לשם ולתפארת, ובזכות החזקת היצורה יתברך בשפע ברכה והצלחה, אושר ועושר בהרחבה ובהירות, אכ"ר.

המברכים ביקרא דאורייתא

הנהלת הכולל

תולדותיהם של צדיקים ומעשיהם הטובים של בעלי ההילולא אשר בשמותם נקובים

הילולא רצדיקא

הגה"ק רבי אברהם יהושע העשיל בן רבי שמואל זי"ע מאפטא
בעל "אוהב ישראל" יומא דהילולא ה' ניסן (תקפ"ה)

ואלה תולדות

הטהור הזה יהיה עדות בעולם העליון שבזמן שאכלתי על שלחן זה אמרתי ד"ת ולא דיברתי דברים בטלים ח"ו, ולא אכלתי אכילה גסה, ואח"כ הלך למנורה ואמר שמנורה זו יהי עדות בעולם העליון שלמדתי ד"ת אצל הנר, ואח"כ הלך לכוס של קידוש ואמר זה הגביע יהיה עדות שקדשתי קידוש שבת יו"ט והבדלה, לתקן את שרשה בעולם העליון, וכך הלך אצל הספרים ואמר שכל הספרים יגידון ויעידו בתורת עדות שלמדתי בכוונה בלי שום גיאות, ואח"כ הלך לארון הקודש ובכה בכה גדולה וביקש שיחיה וכאשר ראה הרבי מאפטא שנגזרה גזירה מן השמים הניח שתי ידיו על ס"ת ונשקה ואמר הס"ת יהי עדות שכבדתי הספר כראוי וכשגמר כל הדברים הקדושים צווה שהח"ק יעשה מן השלחן אשר אכל עליו ארון המת.

צדיק נזיר

אנשי קהל אחד התלוננו לפניו על גודל העניויות ששורה בערים, והרה"ק מאפטא בירכם שירחיב ה' להם את פרנסתם, והדבר חזר ושנה כמה פעמים, ואח"כ נתהווה גם דבר רח"ל בעיר ובאו עוד פעם להרה"ק מאפטא עם שני הבקשות שלא די שאין להם עוד פרנסה, ניסתופף עליהם גם המגיפה רח"ל, הרה"ק מאפטא לקח את הקויטל שלהם ורצה ע"י זה לעורר רחמים עליהם, והניח הקויטל מידו ולקח את הבתי עינים שלו והתחין לשפשף אותם, (כידוע מנהגו הק' שאם שיפסף את הבתי עינים בעת קריאת קויטל הסימן הוא ששורה דין על אותו האיש), ולבש אותם וקרא פעם ב', שוב הניח את הקויטל ושופ שיפסף את הבתי עינים, וקרא עוד פעם, וכל העומדים שם ראו שיש לו עבודה גדולה, והתחיל הרה"ק לבכות מאין הפוגות, ואמר להם בתוך הבכי אהה! שאני רואה צירוף אותיות מ'ו'ת על העיר, ובכה לערך חצי שעה וחיל ורעדה יאחזון על העומדים שם, ואח"כ נתעורר בשמחה ואמר, ברוך ה' שהזמין לי אות אחת לצירוף האותיות, שיתהווה הכל לטובה, והיא אות ע' ויהי צירוף האותיות מ'ע'ו'ת וממילא נתקן שני החששות האלו כמובן, והוסיף שיש לרמז בכתוב הנה עין ה' על יראיו למיחלים לחסדו, היינו שנתן רשות ליראיו לצרוף אות עין ויהי הפעולה ע"ז, להציל ממות נפשם, ולחיותם ברעב, בעזה"י יתהפך הכל לטובה, וכן הוה שנפסק הדבר מהעיר, והרחיב ה' להם פרנסתם.

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

הגה"ק ר' אברהם יהושע העשיל מאפטא נולד בשנת תק"ח לאביו ר' שמואל מז'מיגרד שהיה ראב"ד ור"מ בעיר ניישטאט, נצר לשלשלת רבנים שמוצאה ממנה"ם מלובלין וממנה"ם פאדאבה ורבי העשיל מקראקא זי"ע, וכבר מילדותו התפרסם כגדול בתורה וכבעל תכונות נפלאות והיו "איבריו מגידים לו עתידות" וביקש מאת ה' שיבטלו תכונותיו אלה, ה' תלמידו של הרה"ק ר' אלימלך מליזאנעסק זי"ע, והרה"ק המגיד מליזאטשוב זי"ע.

כיהן בג' קהלות ראשונה בעיר קאלבסוב ולאחריו כיהן באפטא, ואמר בשמו שאפטא גימטרי' צ"א כשילוב השמות הק' הו"ה אדנ"י, ואח"כ כיהן כרב ביאסי וכנסתלק הרה"ק ר' ברוך ממעז'בוז זי"ע עבר לגור למעז'בוז, אבל שם לא כיהן ברבנות רק כאדמו"ר, וחסידים מצאו רמז בקשר להקהילות שבהם ה' ד' מלכותי קא"ם ר"ת קאלבסוב אפטא יאסי מעז'בוז' כלומר על ידו נתפרסמה בהן מלכותא דשמיא.

אוהב ישראל אהב כל ישראל עד להפליא וראה לעיל מה שאמר עליו רבו ר' אלימלך ועיין בהקדמת נכדו לספר אוהב ישראל שכותב דלכך קרא הספר אוהב ישראל "כי היה מרגלא בפומיה שבמצוה זאת יכול להתפאר אפי' לפני בית דין של מעלה, אשר אהבת ישראל תקועה בלבו, וטרם הלך ארון אלוקים צווה לבניו שלא ירשמו על מצבת אבן שיציבו על בנין הנפש שלו שום שבח רק אוהב ישראל, וכן נרשם".

ועד רגע האחרון להט באהבתו לישראל ולפני פטירתו התבטא: יודע אני שאין בי מדה טובה ומן הדין כי אירש גיהנם, אולם רבש"ע יודע אני שאף כי אינני צדיק שנאתי תמיד את אלה שעברו על מצותיך, יש לך איפוא ברירה הוצא את הרשעים מגיהנם והכניסני שם...

נסתלק בהיותו בן ע"ז שנה בעיר מעז'בוז' יום ה' ניסן שנת תקפ"ה ולפלא ה' התנהגותו בר"ח ניסן חמשה ימים לפני פטירתו כי מנהג היה אצל הרה"ק מאפטא שעשה סעודות ר"ח בכל ר"ח ובר"ח ניסן עשה ג"כ סעודה, והתחיל לדרוש ממינות הצדיקים אשר מיומא דנח נפש הצדיק מראים להם שכרם, ואמר ע"ז פירוש נחמד ואחר ברכהמ"ז עמד מן השולחן ופניו בוערים כלפיך אש, והתחיל להלך בחדרו אנה ואנה ואמר בזה"ל השלחן



מפעל החסד "ידי משה"

ע"ש כ"ק מרן רבינו משה בהגה"ק רבי חיים צבי זי"ע

שע"י התאחדות האברכים דחסידי סאטמאר ב"ב
בנשיאות כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א

המשרד: רח' קדושת יו"ט 17 שיכון קרית יואל בני ברק, טלפקס: 6168833

הודעה ובקשה

הננו מודיעים בזה לציבור אנ"ש שיחיו כמה פרטים דלהלן בכדי שנוכל לסדר הכל עצהיו"ט

- המועד האחרון למסירת טופסי ההרשמה לא יאוחר ממוצש"ק זו.

המשרד יהי פתוח בין השעות 9.00 - 11.00

- תוקף הזמנה הוא רק לאלו ששילמו מראש, ואין אנו אחראים לאלו שלא שילמו מראש, אין תשלום בשעת החלוקה.

- כדי לקבל המוצרים חובה להצטייד בהעתק טופס הזמנה, ורק באמצעותו יהי ניתן לקבל את המוצרים שהוזמנו, דבר החוסך זמן וטעויות לטובת כולנו.

- צנצנות הדגים אפשרי להזמין אף ביחידות.

- חלוקת המוצרים תתקיים ביום ה' הבעל"ט בין השעות 7.00 - 9.00 בערב, ברחבת רח' ישמח משה 15 - נא לדייק בזמן כדי שלא להפריע לשכנים.

ליתר פרטים אפשר לפנות אל:

הר"ר פסח אהרן גרינוואלד הי"ו

הר"ר דוד יואל קליין הי"ו

050.4123651

03.5707476

בברכת פסח כשר ושמח

הגבאים

קורות וסדר תקופת ימי בית שני מיוסד עפ"י מדרשי חז"ל וספרי אגדה

תקופת בית שני

ל

**אל תאמין בעצמך עד יום מותך, שדרי יוחנן כהן גדול שימש
בכהונה גדולה שמונים שנה, ולבסוף נעשה צדוקי (אבות ב' ד')**

להודות לה' שהצליחנו והעשירנו, והעלו מלוחים על שולחנות של זהב ואכלו, והיו שמחים שמחה גדולה, והיה שם צדוקי לץ לב רע ובליעל ואלעזר בן פועריה שמו, והיה מידידיו וממקורביו של יוחנן, אמר אלעזר בן פועריה למלך, לבם של פרושים עליך, שונאים הם ואינם שמחים בכלל בהצלחתך.

[ומן הראוי לציין כי מוכר מזמן מוצאה לה השמועה מהלכים בישראל, והיו מרגנים אחרי יוחנן כהן גדול שאמו נשבת בעיר מודיעין בעת השמדות כשהיו היוונים פושטים ידיהם בבנות ישראל, ומעתה פסולה היא להינשא לכהן, ובנה חלל ופסול לעבודת הכהונה, אלא שטרם נחקר הדבר ונתברר, שלא יכלו חכמים לקבל עדות בדבר זה מפני מורא מלכות, וא"כ היה אסור להם לקבל דיבת מוצא שם רע ולא שמו חכמים לב לדבר כלל, ולא עוד אלא שיוחנן היה חביב בעיניהם מאד, אלא שלבסוף ימיו של יוחנן מתוך הקפדת העם עליו חזרו לרנן אחריו ולחדש השמועות הללו, ובאותה שעה מצאו הצדוקים מקום להפריד ולהרגיז את יוחנן על החכמים, וכאילו גם הם היו מרגנים אחריו לפסלו מכהונה גדולה, וזה אמר אליעזר בן פועריה ליוחנן לבם של הפרושים עליך מראים עצמם כאוהבים אבל כלכם מרגנים אחריו לפסול אותך מן הכהונה].

אמר יוחנן ומה אעשה לידע שאכן כן הוא, ענה אלעזר בן פועריה, הקים להם בציץ שבין עיניך שחרות עליו פיתוחי חותם קודש לה', וכך יעמדו על רגליהם ויצטרכו לגלות לפניך את מצפונו לבם, ולא יכלו לשקר כנגד השם המפורש החקוק על הציץ הקודש.

מיד העמוד המלך את החכמים בציץ הזהב ויבקש מהם לגלות לו את לבם, והיה שם זקן אחד ויהודה בן גדידיה שמו ויגלה את לבו למלך ואמר למלך "רב לך כתר מלכות, הנח כתר כהונה לזרעו של אהרן, לפי שאומרים שאמך נשבת במודיעין".

המשך יבוא א"ה

יוחנן כה"ג היה משתדל הרבה למען עמו ולמען תורתו, ובכל זאת לא הגיע למעשה אבותיו, ומתוך ביתו היתה הרעה צפויה לישראל, שהיו בניו נטו אחרי המתיוונים ודרכיהם אשר לא שערם אבותם ויוחנן ה' מתאבל על בניו, אך לא מחה בם ולא עצר בעדם עד שהוא נתפס עמוהם.

עוד בשנות קדם היה יוחנן מקרב את הצדוקים, נתן אותם בתוך אנשי עצתו מתוך דאגה לאחדות העם ולשלומם, כי לא נעלם ממנו כוחם של האבירים הללו אשר כמעט עלה בידם לקחת הממשלה ממנו בשעה שהרג תלמי את אביו, ובכן השתדל יוחנן להפיס דעתם ולקרבם, לכל יחזרו לחתור תחתיו, באמרו כי ממילא כבר הסירו יוחנן ושמעון אביו את כל ערי המבצר מיד הצדוקים, וגם נתפזרה הכת שלהם בקרב העם ולא עמדה הכת הצדוקים גלויה ומאוחדת, לכן חשב יוחנן שאכן כדאי לקרבם אולי יצליח להחזירם בדרכי התורה והמצוות.

אבל באמת דבר זה ה' בעוכריו, והפרושים היו מתמרמרים עליו, על אשר גותן יד להחזיר הצדוקים לאיתנם, ורבים רוגנים בבתיהם על יוחנן ובניו, כי בעינם כבר ראו את הסכנה הנוראה הצפויה לעם ישראל כולו מהצדוקים הללו, שכל רצונם ה' לחזור לשלוט על ישראל ולהחשיך עיניהם בגזירותיהם, ותהי תקווה חדשה נשקפת לצדוקים המתיוונים החותרים ומצפים ליום שיצליחו להבעיר את הבערה בין יוחנן להעם, ועד שמצאו להם פתח לבצע תחבולתם הרע.

רב לך כתר מלכות

בעת שחזר יוחנן לירושלים אחר שכבש ששים כרכים, היה שמח שמחה גדולה ויעש משתה גדול, ויקרא לחכמי ישראל ויקבלם בסבר פנים יפות, אמר להם יוחנן, אבותינו שעלו מן הגולה (מבבל) היו אוכלים מלוחים (מין ירק השדה הנאכל חי) בזמן שהיו עוסקים בבנין בית המדרש, אף אנו נאכל ל מלוחים זכר לאבותינו (כדי שזכור בימי העושר והמעלה גם את ימי ענינו ושפלותינו) למען נזכור

דבר בעתו

לקט אמרי קודש מפי צדיקי וקדושי עליון,
בגודל קדושת הימים הבעל"ט וסגולתו

שבת פרשת החודש

המאמר החדש הזה לכם נאמר לישראל בהיותם עוד במצרים, אשר שמו מורה על כל ענין מיצר ודחק, ונאמר להם החדש הזה לכם שיהיה הארת החידוש על כל הדחקים אשר הם בתוכם, כי הוא זה עצם ענין חידוש הלבנה כשהיא בתכלית ההתכנסות היא מתחדשת להאיר שהוא בחינת אנפין חדתין, וכל ש"ק הוא זכר ליציאת מצרים, ובפרט שב"ק זה בוודאי יאיר לנו השי"ת התחדשות הזה בכל העינים בגאולה וישועה ורפואה קרובה לבוא. (אמרי אמת)



ובראשית דברינו לפני שנתחיל לבאר גודל מעלת הימים האלו צריכים לדעת ולהבין שהדבר תלוי בדינו, וכפי ההכנה שאדם עושה מלמטה כך נשפע עליו מלמעלה, והעיקר הוא שעל כל הדברים צריך להיות ההכנה ומי שטרח בער"ש יאכל בשבת, והתורה מורה לנו דרך הישרה שיכין א"ע בתשובה שלימה על כל מעשיו הראשונים להתקדש ולהטהר כדי שיהי כלי מוכשר ויהי בקרבו קדוש להכניס המאכל של מצה במקום קדוש וכו' וכל המצוות הנהוגים בלילה זאת צריך הכנה על זה מר"ח וכו' והוא ג"כ תועלת לאדם ע"י שמכין את עצמו בהכנה דרבה בתשובה ומעש"ט שיהי הגוף טהור ומוכן להכניס הקדושה בתוכו ע"י אכילת מצה. (תפארת שלמה)



ואשרי מי שהוא זוכה לקדש ולטהר עצמו לפני בוא ימים המבורכין חודש ניסן, כי בכל שנה ל' יום קודם הפסח הקב"ה עושה לישראל משוא פנים ברוב חסדיו ומתחיל להוציא נפשות מהיכלות הטומאה מעט מעט שיעור חלק אחד משלושים בכל לילה, באופן שבלי לביעור חמץ כל פושעי ישראל עומדים בפתח מהיכל החיצון מהנ' וכו' והעיני בשר לו יכוין לקראת אלקינו ויטיב מעשיו ל' יום קודם לפסח וכו' ויוסיף אומץ להטהר ולהזהר ל' יום קודם לפסח כי אלהינו מרחם מוציא אסירים נפשנו הטמועות בסט"א דבר יום יומו חלק כחלק. (חיד"א)



ומובן מאליו שכמה שאדם מרוחק ביותר משערי הקדושה צריך ביותר להכין עצמו וביותר צריך הכתוב לזרז במקום שיש חסרון מהקדושה וחכמים שפטו על רובא דעלמא אשר במחשך מעשיהם בכל משך השנה וריכם זמנם טובא להכנה הלזו ועל כן פסקו שצריכים להתחיל ל' יום מקודם ומאו יתחילו בתוספת קדושה. (מנחם ציון)

בפרט בעת שמתחילין ליכנס בזה החודש ניסן ואנו קוראין בשבת שלפניו פרשת החודש הזה לכם, וכל ברכאן של קדושת ימי חודש ניסן בשבת זו תליין, ועל ידי קריאת פרשת החודש בשבת הזה שהוא לעורר מרדם ישנים, כדי להכין עצמנו בקדושה ובטהרה בכל הכוונות הראויות לליל התקדש החג נוכל לזכות להרגיש האור הגדול מקדושת היר"ט הבעל"ט. (ישמח ישראל)



ובשבת זו יכול כל אדם מישראל להתחיל מחדש ולהתחדש לגמרי ומה שעבר אין והעיקר מכאן ולהלאה, ובפרשת החודש בא ניצוץ אור חדש שיוכל להיות כבד"י חדשה ממש. (שפתי צדיק)



ועיקר עבודה לשמים היא ע"י עסק התורה וע"י התורה הק' יכול האדם לבוא לכל המדידות. (נועם אלימלך)



ובפרט שבשבת זו יורד שפע קודש מלמעלה על הלומד תורה, ומסופר מהיהודי הקדוש שאמר שבשבת זו יש בו התחדשות בשפע בדברי תורה. (פרי צדיק)



וידוע מאמר הרה"ק מלובלין ז"ע על אמרם ז"ל (ביצה ט"ז) וביום השביעי וינפש כיון ששבת ווי אבדה נפש, ולכאורה היה יותר מתאים לומר זאת במוצאי שבת ולא בליל שב"ק, אלא הענין הוא שידע שיבוא מוצאי שב"ק שיאבד את הנפש היתירה של שבת, ע"כ ישמור ויחוס על הזמן היקר של שבת שלא יבזבז לבטלה. (בית אברהם)



שבת היא מלעזוק ורפואה קרובה לבא (שבת יב) היינו שמכח קדושת השבת אין שום דחק וזעקה בעולם, רק אדרבה נשפע כל מיני ברכות ורפואות וישועות, ואף אם יש לאדם איזה דחק ח"ו יש בשרש קדושת השבת הארץ פנים חדשות להמתיק את הכל שיהיה כלא היה, וזהו שבת היא מלעזוק רומז לענין הראשון שבכח קדושת השבת שלא יהיה מעיקרא שום דחק וזעקה, ורפואה קרובה לבא רומז על כח קדושת השבת בענין ההארת פנים חדשות להמתיק הכל, וזאת מרמז לנו ג"כ האר"י הקדוש זצ"ל בפיוט צווחין אף עקתין בטלין ושבייתין ברם אנפין חדתין, שיש בקדושת השבת ענין פנים חדשות להמתיק את הכל ובפרט בשבת קודש זה שקורין בו פרשת החדש, בוודאי נשפע בו כח הקדושה הנ"ל, כי

שבת מברכים חודש ניסן

המוגיד הק' מקאזניץ היה רגיל לספר בכל שבת מברכין חודש ניסן ג' סיפורים אלו באומרו שסיפורים אלו מסוגל להשפיע לבני ישראל צרכי פסח בהרחבה

א יהודי אחד עשה לפני חג הפסח חבית יין שרף, ונסע עמה למכירת היין, ולצורך כך היה צריך לעבור את גבולות הערים, כשעבר את הגבול תפסו אותו שומרי הגבול ולקחו ממנו החבית, כי היה אסור מחוקי המדינה לסחור עם יי"ש ללא רשות מיוחדת, היהודי בצר לו נסע תיכף להרה"ק הרבי ר' אלימלך מליזענסק זי"ע ובכה מאוד על מר מצבו שלקחו ממנו את החבית שהיה מקור פרנסתו, אמר לו הרה"א שילך ויאמר לשומרי הגבול, שיטעמו מהחבית ויווכחו לראות כי בתוך החבית לא נמצא רק מים בלבד ולא יי"ש, וכן עשה היהודי, וכן לפלא היה כשטעמו שומרי הגבול מן החבית ראו שהיא מלאה מים והחזירו לו את החבית, היהודי שב להרה"א ושוב בכה על מצבו על שהחבית נהפכה להיות מים, אמר לו הרה"א שיטעם עכשיו הוא מן החבית ויראה שהיא מלאה יי"ש, וכך היה שהחבית חזרה להיות יי"ש.



ב למלך אחד נאבדה ממנו טבעתו, והוציא צו שרוצה הוא שיחפשו את הטבעת, ומי שקיבל על עצמו את חיפוש הטבעת נתן לו המלך הרבה מעות כדי שיתאפשר לו לחפש אחר האבידה, בעיירה אחת שבממלכת המלך הזה היה גר איש יהודי עני ואביון, שלא היה בידו מאומה להכין את צרכי הפסח הקרב ובא, אמרה לו אשתו, הנה אתה רואה שהמלך נותן מעות למי שרוצה לחפש את טבעתו, לך איפוא גם אתה ותאמר שאתה ג"כ רוצה לחפש את טבעתו היקרה של המלך, ובממון שיביא לך המלך יהא לנו במה להכין את צרכי החג, נראתה בעיניו עצת אשתו והלך אל המלך והציע את עצמו לחיפוש האבידה, ואכן קיבל את הממון, נסע מיד לעיירתו והכין את כל צרכי החג, לה"סדר, אחד מיועציו של המלך היה כומר שונא ישראל וכראותו את היהודי מהין לקחת ממנו של המלך עבור חיפוש האבידה לא היה יכול לסבול זאת, איך רימה היהודי את המלך והוציא ממנו ממון, הלך הכומר בליל חג הפסח מתחת חלון ביתו של היהודי וראה איך שאוכל ושותה ואינו עוסק כלל בחיפוש הטבעת, מיהר אל המלך ואמר לו: יבוא המלך עמי ואראה לו מה עשה היהודי עם המעות, הלך המלך עמו, וראו את היהודי יושב כמלך בגדוד, כשעמד המלך מתחת חלון ביתו אמרו אז אצלו את החרוז של "דיינו" ושמו של הכומר ג"כ היה "דיינו", ואמר המלך הנה עכשיו עושה היהודי חקירה מי גנב טבעת המלך, וכולם אומרים "דיינו", הבין המלך שהכומר הוא הגנב הנוכל, וצוה המלך לאסור את הכומר ולהכותו עד שיודה ואכן נודע הדבר שהוא שלח ידו בטבעת המלך.

ושמך אכבד בשירי יידידות

בשורות אחדות, אתכבד בשירי יידידות, לברך ברכת מזל טבא, אל כבוד יידידי האי צנור דהבא, גריס בחוויות דאביו ורבא, מלא הכמה ותבונה, נהנים ממנו עצה ותושיה נכונה, לשונו עט סופר מהיר, מעשי דיוו להתפאר, כלול המעלות והמידות, רב תבונות איש המדות, שבתו אין למלל, אין גומרין עליו את החלל,

הר"ד יואל דאסקאל הי"ד

לרגל הולדת בתו שתחי' לעזל טוב

ברכתי המבוררת, מעומק הלב נאמרת, תהי נא על ראשך עטרת, ששמחה זו תהא שמחות גוררת, ובשכר מעשיו הטובים החקיקים למשמרת, וזכה לבנים ובני בנים לשם ולתפארת, ואך ששון ושמחה ירדפוהו בעשרת, אבי"ר.

כעתירת וברכת ידיך

אצולן גורג אצוליואטש

משולחן מלכים

שיחות קודש שנשמעו מפי כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א

זו

יום ג' פרשת תרומה תשס"ה לפ"ק

ביקורו של כ"ק אדמו"ר הגה"צ רבי ניסן רויזנבוים שליט"א

אדמו"ר מקרעטשניף ירושלים ת"ו

אהיים און איך טו אויך אזוי, ווען ער איז אהיימגעקומען, איז געקומען צו איהם דער זיידע דער ישמח משה אין חלום און ער האט אים געזאגט "מייחד זיין יהודים איז זעהר שטארק חשוב אין הימל, פועל ישועות זיין איז גאר שטארק חשוב, אבער מרביץ תורה זיין ברבים לשם שמים צו דעם קומט עס נישט צו..."

האט עס דער ייטב לב געזאגט אמאל ביי א שיעור פאר די תלמידים, אז ער האט אויף אלעם מוותר געווען כדי ער זאל זוכה זיין אז ער זאל קענען מגדל זיין תלמידים.

יעצט האב איך געהערט פון עמיצן וואס האט מיר דאס איבערגעזאגט – כזויים נישט פון וואו עס שטאמט – אז דאס וואס דער ייטב לב האט געהייסן שרייבן אויף די מציבה "העמיד תלמידים הגונים" איז געווען אויף דעם, ווייל אז די תלמידים וועלן קומען נאכדעם אויפן ציון, און זיי וועלן זעהן אז דער ייטב לב האט אזוי געהייסן שרייבן דאס וועט זיי ברענגען אז זיי זאלן זיין תלמידים הגונים.

רבינו: באמת איז דאס פשוט, ווייל ס'איז געווען אמת... אין מקרא יוצא מידי פשוטו.

האדמו"ר מקרעטשניף: דער טאטע ז"ל פלעגט איבערזאגן אז זיין רבי הגרי"צ דושינסקי"א זצ"ל האט אמאל געזאגט ביי א שיעור ברבים, "מהאמיר זיך אויסגעבעטן ביים אייבערשטן אז אונזער תורה זאל נישט גיין לתלמיד שאינו הגון..."

ממילא אז ער האט געזאגט "העמיד תלמידים הגונים" איז דער מייטש אז ער האט דאס אויסגעבעטן אז ער זאל אזוי זיין "העמיד תלמידים הגונים"...

רבינו: יא, ס'איז טאקע אזוי געווען...

איר זענט דאך אן איידעם ביי רבי זושא'לע (כ"ק אדמו"ר הגה"צ רבי משולם זושא שווערסקי זצ"ל האדמו"ר ממשערנאבל בני

רבינו קיבל פניו ופרס בשלום כל משפחתו שנתלוצו אליו

האדמו"ר מקרעטשניף: היינט ביינאכט איז דעם גארליצער רב'ס יארצייט. ס'איז דא עפעס מעשיות איבער'ן שייכות פונעם גארליצער רב מיטן ייטב לב?

רבינו שליט"א: דער גארליצער רב איז געווען אין סיגעט, און ער האט געזעהן ווי דער שווער, דער ייטב לב, גיט זיך אפ מיט בחורים, ער לערנט מיט בחורים. און ער האט געזאגט "וואס האט דער שווער מיט די יונגלעך? דער שווער זאל זיך אפלאזן פון די יונגלעך..." ער האט געזאגט "אז דער שווער וועט זיך אפלאזן פון די יונגלעך וועט דער שווער צוקומען צו מדריות".

האט דער ייטב לב געזאגט "איך בין מוותר אויף די מדריות, אויף אלעם בין איך מוותר, אויף די בחורים בין איך נישט מוותר".

האדמו"ר מקרעטשניף: כ'האב געהערט פונעם טאטן ז"ל עמליכע מאל, אז ער האט געזאגט אז דער ייטב לב איז אמאל געפארן צום מחותן, צו הרה"ק רבי אשר'ל ראפשיצער ז"ל – ער איז דאך געווען א מחותן, דער זיידע הרה"ק ר' אברהם אהרן מקאלבסאוב זצ"ל (בן מרן הגה"ק הייטב לב זצ"ל) איז דאך געווען אן איידעם ביי הרה"ק ר' יחיאל מקאלבסאב (בן הרה"ק ר' אשר מראפשיץ זצ"ל).

רבינו: יא, ער איז דאך צוויי מאל געווען א מחותן, ווייל דער קדושת יו"ט איז בזו"ר געווען אן איידעם ביי הרה"ק רבי מנשה'לע ראפשיצער זצ"ל.

האדמו"ר מקרעטשניף: איז ער געפארן צו רבי אשר'ל ראפשיצער, האט ער געזעהן דארט ווי דער מחותן איז געזעסן און גערייכערט דעם לולקע-ציבעך, ער האט מייחד געווען יהודים, און פועל ישועות געווען פאר אידן. האט ער געזאגט "האב איך זיך מיישב געווען איך פאר

אריינקומען צום מיש? האב איך דאך געוואוסט אז ער וויל קומען צום מיש, האב איך געזאגט אז איך מאך קידוש א האלבע שעה נאכן דאווענען. בכדי ער זאל נישט קענען קומען צום מיש.

איך קום אריין צום מיש – האט רבי ישע'לע דערציילט – און איך זע אז ער איז דא, מיט די גאנצע ישיבה, אויף אזא אופן, האט רבי ישע'לע געזאגט "כי מכבדי אכבד".

רבינו: איך האב געהערט פונעם מאמן ז"ל דאס אז דער פעטער ז"ל איז געווען ביים מיש ביי רבי ישע'לע, עס איז געווען פרשת יתרו (עי' בס' ומשה היה רועה ח"ב פרק י"א דף ל"ב) דער מאמע ברענגט די תורה אין ברך משה (פר' יתרו) דער פעטער האט דאן געפירט דעם מיש בקיצור אז ער זאל קענען גיין צום מיש ביי רבי ישע'לע.

דער פעטער ז"ל איז אויך ארומגעפארן נאך געלט אז מ'זאל אים קענען ארויסראטעווען פון געטא.

האדמו"ר מקרעטשניף: איך האב געהערט פונעם ווייזענער רבי'ס קינדער אז דער ווייזענער רב איז געפארן מיט נאך איינעם קיין סאטמאר צום ראש הקהל ר' דוד יושע גראס וועגן דעם ענין. און דער סאטמארער רב האט צוזאמען געשטעלט אין סאטמאר אליין 50 טויזנט דאללער. דער ס"ה האט מען צוזאמען געשטעלט 125 טויזנט דאללער אין סאטמאר.

וכבדו רבינו לברך על הפירות

האדמו"ר מקרעטשניף: דער רבי זאל מיר אנוואונשן. דער רבי ר' מאיר'ל קרעטשניפער זי"ע מייטשט אלה מסעי בני ישראל מארץ מצרים, דאס ענין איז געווען אשר יצאו מארץ מצרים לצבאותם, אז מ'זאל אויפטון וואס מ'דארף אויפטון. פארשטייט זיך אז דער בעל דבר וועט נישט לאזן פארן וועגן דעם, ויכתוב משה את מוצאיחם למסעיהם, די מוצאי עולם הזה אז מ'זאל דארפן אונטערנעמען מסעות פון עוה"ז ענינים, ממילא וועט מען מוזן פארן איבער די וועלט וועט מען קענען אויפטון.

רבינו: דער אייבישטער זאל העלפן מ'זאל האבן הצלחה מיט הרחבת הדעת הדעת, און קענען אויפטוהן מיט סייעתא דשמיא.

ברק) אייניקלעך פון הרה"ק רבי ישע'לע משעחויב'ער זלה"ה.

ווען דער מאמע ז"ל איז געווען דאס ערשטע מאל אין ארץ ישראל בשנת תשכ"ג בין איך געווען מיט איהם, איך האב איר נאך דעמאלטס געזעהן די באבע, רבי ישע'לעס מאכטער. זי איז געקומען צום מאמן.

האדמו"ר מקרעטשניף: זי איז אויך געווען אמאל דא אין אמעריקע ביים סאטמארער רב ז"ל.

רבינו: יא, כ'האב געהערט אז ער האט איר געגעבן דעם גאנצן מישטוך, מיט אלע קוויטלעך און אלע פדיונות האט ער איר אהין געגעבן.

זי האט איבערגעפרעגט "די קוויטלעך אויך?" האט ער געזאגט "יא, דעם צאנזער רבי'ס אייניקל קען נעמען קוויטלעך אויך".

אבער די מעשה איז געווען ווען דער פעטער ז"ל איז געווען אין ארץ ישראל.

האדמו"ר מקרעטשניף: כ'האב געהערט פון מיין שווער ז"ל אז ווען דער סאטמארער רב ז"ל איז געקומען קיין קראקא, בשעת ווען ער האט חתונה געהאט (כו"ש בשנת תרצ"ו לפ"ק) האט מען געמאכט דארט א שבע ברכות, ביי רבי ישע'לע, מען האט דארט געמאכט גרויסע חכנות, מ'האט געלייגט ווייסע מישטוכער, אנגעצינדן אלע לעמפ ס'איז געווען א גרויסע איבערקערעניש, ווען סאטמארער רב איז געקומען.

רבי ישע'לעס קינדער זענען דאך סוף כל סוף געווען צאנזער אייניקלעך, זיי האבן אזוי געקוקט אז מ'מאכט אזא גאנצע איבערקערעניש פאר א יונגן רבי'ן. האבן זיי געפרעגט "מה כל הרעש וואס מאכט מען אזא עסק?"

מיין שווער ז"ל האט געזאגט אז ער איז דארט געווען בשעת מ'האט דאס געזאגט פאר רבי ישע'לע. האט רבי ישע'לע גענטפערט "כי מכבדי אכבד! איך בין געפארן קיין סאטמאר אויף שבת, איך קום אן צו די באן און איך זעה ווי דער סאטמארער רב שטייט דארט מיט די גאנצע ישיבה און ווארט מיך אפ, נאכדעם בין איך געגאנגען צו אים אויף א ווייזט, פרעגט מיך דער סאטמארער רב ווען וועט איר

יום ג' פרשת תרומה תשס"ח לפ"ק

ניחום אבלים אצל הגה"צ רבי אברהם הלברשטאם שליט"א

רב דקלה מנחת הינוך וראש הכולל טארטיקוב בבארא פארק יע"א – שישב שבועה על פטירת אמו ע"ה

זענען אוועק ביים כ"ג שבט, עס איז א פלאידיגע זאך, דער ברודער ע"ה אויך נפטר געווארן (הר"ר פייוול ז"ל שנפטר פתאום בימי צעירותו). עס איז שווער צו זיצן אליין...

רבינו: עס איז איז שווער צו זיצן מיט אנדערע אויך...

ראה"כ טארטיקוב: מיר האבן לעצטנס אסאך פארלוירן, אין ווייניגער פון צוויי יאהר זענען זיי נפטר געווארן, די מאמע, דער מאמע (הרה"ח בנש"ק מוה"ר ברוך נתן הלברשטאם זצ"ל בן הגה"צ רבי דוד זצ"ל האדמו"ר מקישאנאב בויליאמסבורג), ביידע

האבן נישט געהאט אזא השגה פון א זיידע און א באבע, גיין זאגן א גוט שבת, א גוט יאהר.

עס האט זיך דערקענט אז דאס פעלט.

ראה"ב טארטיקוב: (הראה על א' מכני המשפחה) ער האט נאכגעזאגט ביי די לוי' א גוט ווארט פון חתם סופר, אויפן פסוק ותמת דבורה מינת רבקה האט ער גערופן דעם בוים "אלון בכות", ווען דער חתם סופר האט מספיד געווען זיין אייגענע רביצין - זי איז דאך געווען רבי עקיבא אייגענעם מאכטער - די קינדער האבן קיינמאל נישט געקענט רבי עקיבא איגד ז"ל, האט דער חת"ס געזאגט אז די קינדער פון יעקב אבינו האבן נישט געקענט רבקה, זיי זענען דאך נתגדל געווארן בבית לבן, נאר פון די מינת רבקה האבן זיי געהאט א השגה וואס רבקה אמנו איז געווען. אזוי איז געווען אויך ביי די פריערדיגע דורות, מ'האט נישט געוואוסט פון די זיידעס און די באבעס.

ונסתבב השיחה אודות הרה"צ רבי אלישע הורוויץ זצ"ל הי"ד מרעש, בן הרה"צ רבי נפתלי - חתן הרה"צ רבי משה מרעש זצוק"ל - בן הרה"צ ר' יוסף מקראם, בן הרה"צ רבי נפתלי צבי, בן הרה"ק רבי רבי מנחם מענדל בן הרה"ק רבי אברהם חיים מלינסק בן הרה"ק מראפשיץ זצ"ל.

ראה"ב טארטיקוב: ר' אברהם חיים לינסקער זצ"ל איז אויך אוועק יונג, סך הכל פיר יאהר איז ער געווען רבי. תקצ"א איז ער שוין אוועק...

די מאמע איז אלט געווען צוויי און אכציג יאר, היינט הייסט עס יונג...

רבינו: אבער עס איז נישטא אזא זאך ווי א אלטע מאמע... עס איז נישטא אזא מין זאך... א מאמע פאר א קינד איז קיינמאל נישט אלט...

א' הנוכחיה: דער אפטער רב האט געהייסן אן אלטער איד, ער איז אויך נישט געווען צו אלט, ער איז נסתלק געווארן ביי די פינף און אכציג יאר.

רבינו: אויך דער ישמח משה האט געהייסן א זקן, ער איז אלט געווען פינף און אכציג יאר.

א' הנוכחיה: אויף די מציבה פונעם מנוחת אשר ממשענעגער זצ"ל שטייט "זקן ושבע ימים". ער איז געווען אכט און זיבעציג יאהר.

רבינו: אויפן ישמח משה שטייט "הישיש".

אויך דער רבי ר' זושא איז אויך געווען אלט. ער איז אוועק נאכן רבי'ן ר' אלימלך 13 יאהר. ער איז געווען עלטער פון רבי אלימלך, רבי אלימלך איז געווען זיבן און זעכציג יאהר, דאס מיינט ער איז געווען א בן שמונים.

ראה"ב טארטיקוב: עס ווערט געברענגט פון איינע פון די פריערדיג צדיקים אז מען דארף נישט עסן און מרונקען

נכה שם נכדה הרה"ג אלישע חיים הורוויץ שליט"א ראש הכולל נאוואמינסק, בן הרה"צ רבי יחזקאל הורוויץ זצ"ל דומ"ץ וויען, ונסתבב השיחה אודות התייחסותם לבית ראפשיץ, מכני הנה"ק רבי אברהם חיים מלינסק זצ"ל, בן הנה"ק מראפשיץ זי"ע.

ראה"ב טארטיקוב: מיר זענען אויך ראפשיצער אייניקלעך. מיינ זיידע הנה"צ ר' ברוכל קישאנבער זצ"ל איז געווען א איידעם ביי ר' אברהם חיים השני מלינסק זצ"ל.

מיינ זיידע האט געהאט דעם ספה"ק ראשית חכמה וואס דער זיידע הרה"ק רבי נפתלי ראפשיצער ז"ל האט געהאט דרשה געשאנק פון טאטן, ער שרייבט אין די הקדמה א פלאדיגע זאך, ער שרייבט דעם לשון "קניתי מהוני לכבוד צורי וקוני, ממעות מעשר, דורן דרשה לכבוד בני מוה"ר נפתלי". פון מעות מעשר האט ער געגעבן. דאס איז געווען די דרשה געשאנק.

רבינו: רבי מענדלע לינסקער איז דאס געווען...

איך האב געהערט פון טאטן ז"ל אז דער זיידע ז"ל דער עצי חיים האט געגעבן דעם ספה"ק ראשית חכמה פאר די חתנים.

ראה"ב טארטיקוב: זיי זאגן אז דער רבי בעל דברי יואל זי"ע האט אויך געמיינט אינדערהיים דעם ראשית חכמה פאר די פאר די חתנים.

רבינו: מן הסתם האט דער קדושת יו"ט ז"ל אויך אזוי געטוהן, וואס ער האט געגעבן א ראשית חכמה פאר די חתנים.

ראה"ב טארטיקוב: פונעם זיידן, ער האט געהייסן רבי יעקעלע זצ"ל האט ער באקומען דעם ספר לחם שמים פון יעב"ץ, ווען איז עס געווען דער שפאנונג צווישן צאנז מיט דזשיקוב (בענין ההיתר מכירה לעכו"ם בשבת) - מען האט דאך מרגן געווען אויף זיי אז זיי זענען גרויסע עשירים און זיי געבן ווייניג צדקה, דאס איז געווען איינע פון די זאכן וואס מ'האט געזאגט אויף זיי. האט זיך אנגערופן דער אמרי נועם "דעם לחם השמים האבן מיר, אבער קיין אלף רייניש האבן מיר נישט..." ער האט געמיינט דעם ספר לחם שמים פון יעב"ץ...

מענטשען פלעגן אונז מקנא זיין, מיר האבן געהאט צוויי זיידעס צוויי באבעס. דעם טאט'נס עלטערן (האדמו"ר רבי דוד זצ"ל מקשאנאב וויליאמסבורג) האבן געלעבט, און די מאמע'ס עלטערן (האדמו"ר רבי אורי לאנגער זצ"ל מקעניטש) האבן געלעבט.

רבינו: מיר האבן נישט געוואוסט וואס דאס מיינט, א זיידע, א באבע, דער מושג האבן מיר נישט געוואוסט, מיר

האט ער דאן געזאגט אז אויב האט דער שינאווער רב געזאגט אויף אים "א בעל הבית פירט זיך" איז פון דעם משמע אז ער וועט קיין רבי שוין נישט זיין..."

ראה"כ טארטיקוב: מיין מאמע ע"ה איז געווען א גרויסע מיוחסת, איר פאטער האט דא געוואוינט, הגה"צ רבי אורי לאנגער זצ"ל דער קנענישער רבי, סטרעמינער אייניקלעך, ר' אור'ס פאטער, איז געווען א זוהן פון הגה"צ רבי אברהם'שטע קנענישער זצ"ל (בן הרה"ק ר' יודא הערש מסטרעמינע זצ"ל, בן הרה"ק רבי אורי מרומאטין זצ"ל, חתן הרה"ק ר' אברהם מסטרעמינע זצ"ל, בן הרה"ק ר' יהודה צבי מסטרעמינע זצ"ל). ער ליגט אין פעסט.

רבינו: ער האט געדאווענט מיט אן אש להבה... ער פלעגט דאווענען אן דעם וואס ער האט זיך א ריר געגעבן.

ראה"כ טארטיקוב: כ'האב דערציילט אמאל פארן רבי'ן (מזן בעל ברך משה זי"ע) איבער אים, האט ער געזאגט "רבי אברהם'שטע, מ'האט פון אים געוואוסט..."

ווען רבי יחזקאלע מערץ זצ"ל פלעגט פארן קיין פעסט פלעגט ער זיך לייגן ממש בפישוט ידים ורגלים אויף זיין ציון.

ער האט זיך ממש נישט געריירט ביים דאווענען, אבער ער איז געווען א שטיק וואסער נאכן דאווענען, פון זיין גרויסע עבודת התפלה איז ער אוועק אזוי יונג. ער איז אלט געווען איין פופציג יאהר.

רבי קאפל רייך זצ"ל (נאכ"ד פעסט) האט מען געלייגט נעבן איהם.

רבינו: איך האב געהערט פון מאמן ז"ל אז אין ראצפערט האט געוואוינט ר' יוסף הערצאג ע"ה. דער ר' יוסף הערצאג איז געווען דער בעל אכסניא פון זיידן הגה"ק רבי מאטלע הורנסטייפלער זצ"ל. ער איז אינגאנצן איינמאל געקומען קיין אונגארן, ווען דער זיידע רבי שלום אליעזר'ל האט חתונה געמאכט.

האט ער דערציילט, אז ווען רבי מאטלע האט געדאווענט, האט ער געזאגט א ריר האט ער זיך נישט געגעבן... אבער ווען מען איז אהיימגעקומען פון דאווענען האט מען יעדן טאג געדארפט טוישן די בגדים. עס איז געווען דורכגעקויפט ווי עס וואלט געווען איינגעטונקען אין וואסער. אפילו ער האט זיך נישט געריירט ביים דאווענען.

ראה"כ טארטיקוב: מען זאגט אויף רבי מאטלע זצ"ל ער איז דאך געווען א גאון עולם, אבער ווען ער האט געפירט א מיש האט ער זיך געפירט ווי די משערנאבלער רבי'ס, מען האט געמיינט ער קען גארנישט...

יקם רבינו ואמר המקום ינחם אתכם

צו לעבן לאנג, א ראה פון רבי זושא וואס ער האט גארנישט געגעסן און גארנישט געטרונקען, און ער געלעבט לאנג.

רבינו: הרה"ק רבי משה שינאווער זצ"ל האט אויך גארנישט געגעסן און ער האט געלעבט לאנג.

ראה"כ טארטיקוב: איך האב געהערט פון רבי אהרן ברוך ענגלענדער, א פלאדיגע זאך, מען האט פאר ר' משה'לע שינאווער געקאכט שבת, ער איז געווען ממש א חולה, ער פלעגט אבער נישט לאזן כאפן קיין שיריים, ווייל נאר ער האט געמעגט עסן דערפון, ער איז געווען ממש א חולה ש"ב סכנה, אזא חלש איז ער געווען.

רבינו: ווען רבי משה'לע שינאווער איז געווען א קינד - ער איז נישט נתגדל געווארן ביים פאטער - דער פאטער האט נישט געהאט קיין רביצין, ער איז נתגדל געווארן ביים שינאווער רבי'ס א שוועסטער - ביי הרה"צ ר' משה אונגאר ז"ל - ער איז געווען א יונגל, ער איז געווען אזוי שוואך, אז עס האט שוין געהאלטן ממש ביי כלות הנפש, איז זי אריינגלאפן צום פאטער, און געשריגן אז ער גייט אויס...

האט דער צאנזער רב געזאגט ער וועט האבן אריכות ימים.

האט ער אויף זיך געזאגט ער זארגט זיך נישט אויף זיך, ווייל דער זיידע האט געזאגט ער וועט האבן אריכות ימים. עס איז געווען א חידוש אז ער האט געלעבט אפילו איין טאג, די ברכה פון דברי חיים האט איהם געהאלטן.

דער שינאווער רב ז"ל האט אסאך מיטגעמאכט אין לעבן, די ערשטע רביצין האט ער פאלוירן, זי איז איהם אוועק אלץ יונגערמאן, ער איז געבליבן מיט א שטוב מיט קינדער.

ראה"כ טארטיקוב: ביי די דריטער רעביצין האט ער אינגאנצן נישט געוואלט שוין חתונה האבן, ער האט געוואלט פארן אויף ארץ ישראל, דער בעלזער רב האט איהם געהייסן חתונה האבן.

רבינו: זי איז געווען א קרובה.

ונסתכל השיחה אודות צאצאי הרה"ק משינאווא זצ"ל.

רבינו: הרה"צ ר' נפתלי רבין מווישניצע זצ"ל איז געווען דעם שינאווער רבי'ס איידעם.

דער שינאווער רב האט איהם אמאל געזען פרייטיג צו נאכטס, ער איז געזעצן ביי זיך, זאגט איהם שינאווער רב געזאגט "א בעה"ב פירט זיך, א מאכל א ניגון, א מאכל א ניגון..." ד.ה. יעדן מאכל וואס מ'עסט זינגט מען א ניגון לכבוד שבת.

דברית קידש

מב"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א

סעודת רעוא דרעווין פרשת שמיני - פרה שנת תשס"ח לפ"ק בקרית יואל יע"א

הרה"ק מהר"י מבעלזא (פ' חקת) בשם המדרש שהתשובה נקראת חק כי חק הוא מה שהקב"ה מקבל שבים.

אולם בדבר זה הקב"ה מתנהג מדה כנגד מדה עם בני ישראל, וכאשר השי"ת רוצה להושיע את ישראל שואלים המקטרגים מה טעם יש בדבר כיון שאין להם זכות חס ושלום, אזי אומר השי"ת כיון שישיראל מקיימים מצוות שהם חוקים בלא טעם ואינם שואלים קושיות אלא עושים כמצווה עלינו, מדה כנגד מדה יאתה להם לזכותם ולהושיעם מבלי טעם, והקב"ה מוחל עוונותיהם של ישראל. (ועיין בבני יששכר תשרי מאמר ג' אות ב).

והנה כתב השל"ה הקדוש (מסכת שבועות פרק תורה אור) בביאור הגמרא (שבת פח:) שמלאכי השרת קטרגו בשעת מתן תורה מה אנוש כי תזכרנו, דטענתם היה שהוא מוכשר לקבל טומאה ולחטוא ואיך נתגן לו התורה, ועל זה באתה התשובה, אחוז בכס"א כבודי והחזר להם תשובה, כלומר תחזור ותאמר להמלאכים שאף אם יחטא האדם יש לו תקנה בתשובה, וגדולה תשובה שמנגעת עד כסא הכבוד (יומא פו.), עכדה"ק. אולם כבר נתבאר דמצד הדין אינו מועיל תשובה, ואם כן במה נסתרה טענת המלאכים מה אנוש כי תזכרנו, ולזה הקדים הקב"ה לצוות על פרה אדומה טרם שקבלו ישראל התורה, ועל ידי שמקיימים ישראל החוקים בלי להבין מצות הבורא, בזכות זה מדה כנגד מדה הקב"ה מתנהג כן עם בני ישראל לקבל מהם התשובה חק בלי טעם.

ובדרך זה אמרתי (חקת תשס"ה) לפרש הפייט (במוסף לראש השנה) באין מליץ יושר מול מגיד פשע תגיד ליעקב דבר חק ומשפט, הכוונה דבאמת אין מליץ יושר מול מגיד פשע על מה שהרהיב אדם עוז בנפשו להמרות פי ה' ולעבור רצונו, וממילא איך יהיה לו תרופה על זה, אך בזה יתנחם להמליץ טוב בעדו, תגיד ליעקב דבר ח"ק ומשפט, שזכות שמקיימים ישראל חוקים בלי טעם, מדה כנגד מדה יועיל להם התשובה חק בלי טעם.

ובזה יתבאר הטעם שפתח הכתוב בפרשה זו ואת חקת התורה, ולא נאמר ואת חקת הפרה, להורות כי קיום מצות פרה אדומה הוא יסוד גדול לכל התורה כולה, ורק על ידי שקבלו ישראל עליהם במרה לקיים מצות פרה אדומה, זכו לקבל התורה מסיני, דנסתרה טענת המלאכים עתיד למחטי קמי הקב"ה מכח דמהני תשובה ולזה נאמר ואת חקת התורה, דעל ידי החק של מצות פרה אדומה זכו בני ישראל לכל התורה כולה.

ואת חוקת התורה אשר צוה ה' לאמר. דקדק באור החיים הקדוש, צריך לדעת למה כינה למצוה זו שם כללות התורה, והיה לו לומר ואת חוקת הפרה.

(ב) **רש"י פי' לפי שהשטן ואומות העולם מוניין את ישראל, לומר מה המצוה הזאת ומה טעם יש בה, לפיכך כתב בה חוקה, גזירה היא מלפני ואין לך רשות להרהר אחריה.** והקשו המפרשים הלא רבי משה הדרשן כתב מפורש הטעם של פרה אדומה שבאה לכפר על חטא העגל, ואם כן נמצא דאין זה חק, ויכולין לומר תירוץ זה לאומות העולם. גם יש להבין מפני מה מוניין את ישראל דוקא במצות פרה אדומה, והלא הרבה חוקים יש בתורה שאין להם טעם, כגון שעטנז וכלאים.

(ג) **במדרש** (שמו"ר פ"ט ס"ב) **ואת חקת הפסח, וש"ה** (תהלים קיט ב) **יהי לבי תמים בחקך, זה חקת הפסח וחקת פרה אדומה, למה ששניהן דמוין זה לזה, בזה נאמר ואת חקת הפסח ובה נאמר ואת חקת התורה, ומי גדולה הפרה שאוכלי פסח צריכין לה שנאמר ולקחו לטמא מעפר שריפת החטאת.**

ונראה בהקדם מה דמצינו בכתובים (שמות טו כה) שם שם לו חק ומשפט, ופירש"י במרה נתן להם מקצת פרשיות של תורה שיתעסקו בהם, שבת ופרה אדומה ודינין, ומקורו במס' סנהדרין (דף נט.) וראוי להתבונן מה היתה התועלת לצוותם על פרשת פרה אדומה עד שלא נתנה תורה.

וי"ל על פי מה דאיתא במדרש (ילקוט תהלים רמז תש"ב) שאלו לחכמה חוטא מה ענשו אמרה להם (משלי יג כא) חטאים תרדוף רעה, שאלו לנבואה חוטא מה ענשו אמרה להם (יחזקאל יח ב) הנפש החוטאת היא תמות, שאלו לתורה חוטא מה ענשו, אמרה להם יביא אשם ויתכפר לו, שאלו להקב"ה חוטא מה ענשו, אמר להם יעשה תשובה ויתכפר לו, וה"ד (תהלים כה ח) טוב וישר ה' על כן יורה חטאים בדרך, שהוא מורה לחטאים דרך שיעשו תשובה. ומבואר מזה כי הסברה נותנת שלא תועיל תשובה לנפש החוטאת, ורק ממדת טובו וחסדו של הקב"ה ידו פתוחה לקבל שבים, אבל אף אחד לא יוכל להשיג בשכלו שום טעם וסבה שעל ידי התשובה ימחול הקב"ה את החטאים. ולזה כתב בבניה לעתים (דרוש ג לראש השנה) שקבלת התשובה הוא מכלל החוקים שאין להם טעם, ע"ש. והחיד"א דרבש לפי (מערכת ח אות כד) רמז על דבריו, והעלה שמטעם זה מועיל התשובה דוקא לישראל שהם מקיימים החוקים ולא לאוה"ע, ע"ש. וכן הביא

האדם וח", דמצד הדין נפש החוטאת תמות, אך מכיון שמקיימים חוקים וחי בהם, כי תקבל התשובה לפני הקב"ה.

ובלכתניו בדרך זה יש לפרש מה שכתב במגן אברהם (הלכות יום הכיפורים) בשם מהרי"ל שבערב יום הכיפורים צריך לטבול במקוה, כיון דתשובה היא מצות עשה ותשובה צריכה טבילה. [ובזה אמר הרמ"ק מהרי"ד מבעלזא זללה"ה בטעם הדבר שנהגו חסידים לטבול במקוה בכל יום, דאמרו חז"ל (אבות פ"ב מ"י) ושוב יום אחד לפני מיתתך, ועל כן טובלים בכל יום טרם שמקיימים הענין של ושוב יום אחד לפני מיתתך]. ויש להבין למה צריך טבילה למצות תשובה. ולפי האמור יש לומר, כי ענין המקוה הוא חוק בלי טעם, וכמו שכתב הרמב"ם (הלכות מקואות פ"א ה"ב) הטבילה מן הטומאות מכלל החוקים הוא, שאין הטומאה טיט או צואה שתעבור במים, אלא גזירת הכתוב הוא. ובנועם מגדים (פ' בחקותי) פ"י הכתוב אם בחקותי תלכו, שהוא רמז על חק הטבילה, ע"ש. ומעתה הרי באמת הסברא נותנת שלא יועיל התשובה, ומה שמועיל התשובה אינו אלא חק בלי טעם, ולכן התשובה צריכה טבילה שגם הוא חק בלי טעם, ובה שמקיימים טבילה במקוה שהוא חק בלי טעם, מדה כנגד מדה גם הקב"ה מקבל התשובה חק בלי טעם.

והנה קרינו היום פרשת פרה אדומה, ובעזה"ר בימינו אלה אין לנו אפר פרה לקיים חק של מצות פרה אדומה, ועל זה סמך לבינו בקריאה דיומא ונשלמה פרים שפתינו, וכמו שכתב בעבודת ישראל (לפרשת פרה) זאת חקת התורה אשר צוה ה' לאמר, נראה לפרש מלת לאמר, מורה כדעת האומרים (הובא בב"א א"ח סי' תרפ"ה) שפרשת פרה מדאורייתא, ולזה בא הרמז אשר צוה ה' לאמר, שאפילו ביומן הזה שאין לנו בית לעשות כתיקונה, צריך לקרות הפרשה ונשלמה פרים שפתינו (הושע יד ג), ותהא אמירת הפרשיות במקום עשיית הפרה, עכ"ל. אך עם כל זה בידינו לקיים חק הטהרה של טבילה במקוה, ועל ידי שאנו מקיימים חוקי ה' בלב שלם, יחשב לנו הקריאה דיומא של פרשת פרה כאילו קיימנו גם פרשה זו, והקב"ה יתנהג עמנו מדה כנגד מדה ויקבל תשובתנו ברחמים וברצון.

והשי"ת יעזור שנוכה לטהר עצמינו לפניו יתברך, לעסוק בפרשת פרה אדומה שיכניס קדושה וטהרה בלבבות בני ישראל, והשי"ת ירחם עלינו ויקיים וטהר לבנו לעבדך באמת, והשי"ת יטהר לבות בני ישראל שנוכה לעבדו יתברך באמת ובלב שלם, ונוכה לקדושה וטהרת הלב טהרת הנשמה ויכנס ויטהר נשמותינו טרם שבא חג הפסח, עומדים אנו בין גאולה לגאולה קרוב לחודש ניסן הזמן המסוגל לישועתנו של בני ישראל, יעזור השי"ת שנוכה להתרוממות קרן התורה וישראל בהתגלות כבוד שמים עלינו וגאולה שלימה במהרה בימינו אמן.

וזהו ביאור דברי רש"י ל"ל לפי שהשטן ואומות העולם מונין את ישראל לומר מה המצוה הזאת ומה טעם יש בה, דדוקא במצות פרה אדומה האוה"ע שואלים לדעת מה טעם יש בה, כי הם רוצים שיאמרו להם טעם המצוה בכדי שלא יהיה חק בלי טעם, וממילא לא יהיה להם שום זכות שיקבל השי"ת תשובתם מכח חק בלי טעם, שהרי מצד הדין נפש החוטאת תמות, לפיכך כתב בה חוקה גזירה היא מלפני ואין לך רשות להרהר אחריה, ומעתה על ידי שמקיימים בני ישראל חק של פרה אדומה ואינם מבקשים לידע טעם המצוה, בזכות זה הקב"ה מקבל תשובת בני ישראל חק בלי טעם.

ובזה יתבאר המדרש הי' לבי תמים בחקך, זה חקת הפסח וחקת פרה אדומה, דהנה בקרבן פסח כתיב (שמות יב טז) כל בן נכר לא יאכל בו, ופירש"י שנתנכרו מעשיו לאביו שבשמים, כי מי שהוא בעל חוטא לא היה יכול להקריב ולאכול הקרבן פסח, ועל כן כאשר פתח משה רבינו לצוות על קרבן פסח אמר משכו ידיכם מעבודה זרה וקחו לכם צאן למצות, דבכדי שיוכלו להקריב קרבן פסח היה צורך שהאדם ישוב מקודם על עבירות שבידו ואז יקרב לעשותו, אבל אם לא עשו תשובה לא היו ראויין להקריב קרבן פסח, ולפי זה נפש החוטאת במה תתכפר ואיך היה יכול להקריב קרבן פסח אחר שנתנכרו מעשיו לאביו שבשמים ואיך יועיל התשובה, ולזה הקדימו להקריב פרה אדומה שהוא חק בלי טעם, ובזכות שקיימו חוקים בלי טעם גם הקב"ה מקבל תשובת בני ישראל חק בלי טעם. וזה ביאור המדרש ומי גדולה הפרה שאוכלי פסח צריכין לה, כי טרם הקרבת קרבן פסח היו צריכים לשוב ולטהר עצמו מחטאים עוונות ופשעים, ולכן חק של פרה אדומה גדולה מחק של קרבן פסח דקרבן פסח תלוי בפרשת פרה אדומה.

ובזה יל"פ מה שאמרו חז"ל (יב"ט ס"ג) שמונה פרשיות נאמרו ביום שהוקם המשכן ואחד מהם פרשת פרה אדומה, וי"ל בטעם שצוה אותם שנית ביום ההוא על פרשת פרה אדומה, כי ביום הקמת המשכן הקריבו אז קרבנות, וכמ"ש להם משה רבינו זה הדבר אשר צוה ה' תעשו וירא אליכם כבוד ה', והנה עיקר הקרבן הוא תשובה, כי בלי תשובה אין הקרבן מכפר, וכבר נתבאר דתשובה מועלת רק מכח שמקיימים החוקים, ולזה נאמר להם פרשת פרה ביום הקמת המשכן, ללמד את בני ישראל לקיים חוקי הבורא, ועל ידי זה יועיל התשובה ויועילו הקרבנות.

ועל פי זה יש לפרש החרוז שיסד האבן עזרא (ליל שב"ק) הבדיל ניני תם חוקים להורותם אשר יעשה אותם האדם וחי, והכוונה הבדיל ניני תם, היינו בני יעקב אבינו הנקרא איש תם, דדוקא להם מועיל התשובה ולא לאומות העולם, והטעם כי חוקים להורותם, שבני ישראל מקיימים חוקים, ומדה כנגד מדה גם הקב"ה מקבל תשובתם כח בלי טעם, אשר יעשה אותם

קרן קרית יואל "ברך משה" רהסנדר סאממאר

ע"ש כ"ק רבינו הקודש מרן משה בן הגה"ק רבי חיים צבי זיעענכ"א

קרית יואל – בני ברק

המטרה: להמציא הלוואות גדולות בתשלומים נוחים ביותר לאנ"ש שהגיע זמן כלולות בניהם בשעמו"מ

קרן

"נפש חיה"

ע"ש הרבנית הצדיקת
מרת ח' מינדליש ע"ה
בת מרן רבינו משה ז"ע
נלב"ע ח' שבט תשנ"ג
☆ ☆ ☆

קרן

"חסדי מנחם משה"

ע"ש
ר' מנחם משה גאנץ
ז"ל
ב"ר דוב ז"ל
נלב"ע י"ג מנחם אב תשנ"ב
☆ ☆ ☆

קרן

"תהלה לדוד"

ע"ש ר' משה דוד
מעלער ז"ל
ב"ר יהוקאל משה ז"ל
נלב"ע י"א תשרי תשס"ח
☆ ☆ ☆

קרן

"אב"ן ישראל"

ע"ש ר' אברהם נתן
בערנאט ז"ל
ב"ר ישראל ז"ל
נלב"ע מ"ז חשוון תשנ"ז
☆ ☆ ☆

קרן

"ציון לנפש חיה"

ע"ש ר' בן ציון בנעט
ז"ל
ב"ר ישראל צבי ז"ל
נלב"ע מ' שבט תשנ"ג
וונגו מרת חיה ע"ה
ב"ר יהושע ז"ל
נלב"ע י"א סיון תשנ"ה
☆ ☆ ☆

קרן

"חסדי בא"ר"

ע"ש ר' אלכסנדר
בנעט ז"ל ב"ר עזרא ז"ל
נלב"ע כ"ג ניסן תשנ"ז
וונגו מרת רייזל ע"ה
ב"ר אפרים ז"ל שמעון
נלב"ע ה' מבת תשנ"א
☆ ☆ ☆

קרן

"ממכון שבתו השניח"

"ברכת מוזל טוב"

הננו משגרים ברכת מוז"ט חמה ולבבית לאנ"ש החשובים כל אחד בשמו יבורך

הרה"ח ר' ישראל צבי קליין שליט"א

ולחותנו הרה"ח ר' דוד בערקאזויטש שליט"א

יו"ר קופת גמ"ח המרכזי

לאירוסיו בתו – נכדתו

הר"ר יואל דאסקאל הי"ו

ולאביו הרה"ח ר' שלמה זלמן דאסקאל שליט"א

גבאי בית מדרשינו בזכרון מאיר

ולחותנו הרה"ח ר' ברוך אילאזויטש שליט"א

חבר הנהלת המוסדות

להולדת בתו – נכדתם קידושא רבא בבית מדרשינו בזכרון מאיר

הר"ר אליעזר יואל לאנדא הי"ו

ולאביו הרה"ג ר' ישראל יעקב לאנדא שליט"א

רב דהתאחדות קהילות היראים באר שבע

ולחותנו הרה"ח ר' זאב אלכסנדר פייערווערגער שליט"א

להולדת בתו – נכדתם

קרן

"חסדי שלמה זלמן"

ע"ש ר' שלמה זלמן ז"ל
בן ר' מרדכי וורנבערגער ז"ל
נלב"ע ח' כסלו תשס"ב
☆ ☆ ☆

קרן

"חסדי ישראל יעקב"

ע"ש ר'
ישראל יעקב איזנבערגער ז"ל
נלב"ע מ"ו אייר תשנ"ז
ואביו ר' נתן נטע ב"ר מנחם
מענדל ז"ל ג' סיון תשנ"ה
ואמו מרת דינה ע"ה
ב"ר יעקב ישראל הלוי ז"ל
נלב"ע כ"ט תמוז תשנ"ג
☆ ☆ ☆

קרן

"חסדי שמואל וחנה"

ע"ש
ר' שמואל זאב לעווי ז"ל
ב"ר יעקב דוב ז"ל
נלב"ע ג' תשרי תשנ"ה
וונגו מרת חנה ע"ה
ב"ר חיים משה ז"ל
נלב"ע י"ב חשוון תשנ"ז
☆ ☆ ☆

קרן

"אנש"י ח"י"

ע"ש
ר' אביגדור פרידמאן ז"ל
ב"ר נחמי ז"ל
נלב"ע ז' שבט תשנ"ג
וונגו מרת חנה לאה ע"ה
ב"ר יעקב פרענקל מבי"ח ז"ל
נלב"ע ב' אלול תשנ"ג
☆ ☆ ☆

קרן

"צב"א מרו"ם"

ע"ש ר'
צבי אלימלך געלבמאן ז"ל
ב"ר אברהם ז"ל
נלב"ע ד' אלול תשנ"ט
וונגו מרת בריינדל ע"ה
בת ר' מרדכי מנחם ז"ל
נלב"ע כ"ה תמוז תשנ"ט
☆ ☆ ☆

קרן

"אפרון נמט"ל לר' שמעון"

ע"ש ר' שמעון דאסקאל ז"ל
בן ר' שניאור זלמן ז"ל
נלב"ע ח' מנחם אב תשנ"ח
☆ ☆ ☆

קרן

"זכרון חיים צבי"

ע"ש ר' חיים צבי שווארץ ז"ל
ב"ר חוקי איתמר טובי ז"ל
נלב"ע י"ג כסלו תשנ"ה

א היימישע ריזה

מפעל "קמחא דפסחא" שע"י קהל יטב לב ד'סאטמאר ב"ב
ווענדן זיך מיט אַ הארצדיינסנדע געבעט אויף הילף



אין די יעצטיגע טעג קומט פאר אַ גרויסארטיגע געלט אקציע פאר'ן מפעל כביר וחשוב "קמחא דפסחא", וואס ווערט אנגעפיהרט שוין יאהרן לאנג אינערהאלב די סאטמאר'ע קהילה נאה וחסודה אין קרית יואל - בני ברק יצ"ו, דורך היימישע און חשוב'ע עסקנים פון קהל יטב לב ד'סאטמאר.

די חשוב'ע מפעל שטעלט צו פאר די מושפחות אנשי שלומינו אַ פּעקל וועלכע אנטהאלט אין זיך אלע צרכי יום טוב וואס נויטיגן זיך אויף פסח אין יעדן אידיש'ן שטוב, אנגעהויבן מיט ירקות פון אלע מינים, אויל און וויין, און אויך פלייש א.א.וו., די אלע זאכן וואס קאסטן אפ שווערע געלטער וועלכע די צופאלענע עקענאמישע מצב אין אר"י ערלויבט נישט דאס צו קענען איינקויפן, און פיהלע פון היימישע אידן זענען געצווינגען זיך צו איינשאפן פאר זיך און פאר די קינדער פון די נארמאלע צרכי יו"ט, אדער ח"ו אריינצופאלן און שווערע חובות אויף צו צורישן די יו"ט בהרחבה געהעריג ווי עס פאסט.

פאר די אלע היימישע מענטשן טייל פון זיי בני תורה, מרביצי תורה, אדער פשוט בעלי בתים נכבדים וואס זענען געבענטשט מיט שטובער מיט קינדער בליעה"ר, העלפט די "מפעל קמחא דפסחא" זיי זאלן קענען צו גיין צום יו"ט מיט אַ שמוחה און הרחבת הדעת, עס זאל הערשטן ביי זיי און שטוב אַ עונג יו"ט נישט קיין צמצום און קיין דאגות פון די שווערע הוצאות.



א ספעציעלן השיבות און שלימות צום מצוה ווערט געטוהן מיטן אכטונג געבן אויפן כבודם של בני אדם, און נישט ווי איבעראל וואס יעדער נוצר דארף זיך קומען אפגעמען זיינע צרכי החג, און טייל מאל זענען זיך מענטשן מונע פאר בושה, און מוזן זיך נעבעך אפלאגן דעם יו"ט אלץ נאר נישט צו ווערן פארשעמט כעני בפתח ווארטנדיג אויפן רייע ביים אויסטיילן די קמחא דפסחא, דא איז אבער איינגעפיהרט גאנץ אנדערש, די חשובע עסקנים וויסנדיג ריכטיג די אלע נוצרים וואס טייל מאל איז דאס בעלי בתים נכבדים וואס די רעדל האט זיך ביי זיי אויסגעדרייט ל"ע און ליגן אונטער שווערע חובות צו פונעם שווערן מצב הפרנסה אין א"י, צו פון חתונה מאכן די קינדער, אט די אלע מבלי יודעין באקומען זייערע צרכי החג פארמאכט אין פעקלעך טרעפנדיג דאס צופרי לעבן די טיהר פון זייער שטוב, עס איז איבעריג צו שילדערן די גרויסע שמחה און לעכטיגקייט וואס שפראצט אריין אין שטוב טרעפנדיג אט די גרויסע פעקלעך וואס אנטהאלטן אין זיך כל מיילי דמיון וואס פעלן אויס צום יו"ט אזוי ווי פירות און ירקות, פלייש, אויל, וויין, א.א.וו.

איש ומשפחתו די מחסורו אשר יחסר לו, לויט די צאל פון די קינדער און די בני המשפחה, און נאך אויף אזא שיינעם מכובד'גן אופן.

נאך א זעלטענעם חשיבות פארמאגט אט די קמחא דפסחא באזונדער, מיטן זיך האלטן שטרענג על מחרת הקודש אפגעהיט פון צו נהנה זיין משולחן אייבל פון די ידי זדים וכופרים, ממשלת הציונים, וואס ווי באקאנט

די ציבור טרעפן די צרכ



די עסקנים מיהרן צו די פעקלעך צו די בתי אב"ש

ביאקסעס עפל גרייט צום גרויסארטיגן חלוקה

מ'לאדנט אן די לאסט אויטא'ס אויסצוטיילן די צרכי החג

מעמד חלוקת קמחא דפסחא דקהל ימב לב דסאטמאר ב"ב

קומען זיי צו הילף און שטיצן אלע אנדערע ארגאניזאציעס פון קמחא דפסחא אין א"י, בפרט אין בני ברק וואס איז פיהל מיט פרעמדע קרייזן און קהילות וועלעכע יעדער באקומט אַ ברייטע שטיצע מיט וועלעכע זיי פיהרן אן קמחא-דפסחא-ארגאניזאציעס און טיילן אויס צרכי החג מיט אַ ברייטע האנט, אן זיך צו דארפן דערביי צופיהל איבערארבעטן און זיך פלאגן, דאגעגן די דאזיגע סאטמארער קמחא דפסחא ווערט געשטיצט נאר דורך די נדבות פון אנשי שלומינו אחינו בני ישראל נדיבי עמ.

היי יאהר וואס ווי באוואוסט איז די מצב הכלכלה אין א"י אויפן נידעריגסטן שטאפל, די נידעריגע דאלער ברענגט אום ליידער פיהל מיט ביזנעסער, און צוגאב צו דעם איז די פרייזן פון אלעס געשטיגן, בפרט די ירקות אין שנת השמיטה קאסטן זייער טייער וויבאלד דאס ווערט געשניטן אין די אראבישע דערפער וואו עס הערשט אַ אימת מוות, און די וואס זענען זיך מסכים אריינצווארפן בגיא ההריגה נעמען דערפאר שווערע געלטער, זעלבסט פארשטענדליך אז דאס אלעס טוט שווער באלעסטיגן די אזוי אויך שווערע עול פון די הוצאות פונעם קמחא דפסחא, ווען פון איין זייט קאסטן אפ די צרכים אסאך טייערער, און פון די צווייטע זייט פארמערן זיך ליידער די נצרכים וואס דארפן צוקומען צו די תמיכה פון די קמחא דפסחא.

דעריבער קוקן ארויס די מנהלים חשובים

י החג גרייט ביי די מיהר



די עסקנים שטעלן אויס די סדר פון די חלוקה



מען לייגט אראפ די פערקלער פאר יעדן ביים מיהר



די עסקנים שטעלן אויס די סדר פון די חלוקה



אויף די ברייט הארציגע הילף פון די אהים
 לדעה מעבר לים, און בעטן זיך בבקשה
 ובתחנונים: טייערע ברידער! האט רחמנות
 אויף די חשובע היימישע משפחות זיי זאלן
 קענען אפרעכטן די חג הפסח מיט פרייד און
 מיט אַ עונג יו"ט, העלפט אונז צו העלפן די
 חשובע אינגעלייט און בעה"ב נצרכים וואס
 האבן נישט מיט וואס יו"ט צו מאכן, שטרעקט
 אויס אייעהר ברייטע שטיצע בעין יפה וברוח
 נדיבה, און נעמט אַ חלק אין באלייכטן
 היימישע אידישע משפחות אויף יו"ט פסח, ווי
 שטארק גליקליך וועט איהר זיך שפירן בליל
 התקדש החג זיצנדיג ביים סדר טיש כבני חורין
 ביים זאגן אין די הגדה "כל דכפין ייתי וייכול,
 כל דצריך ייתי ויפסח"..... וויסנדיג אז נאך
 אפאר משפחות זיצן און רעכטן אפ דעם סדר
 נאכט אין אייער זכות און מיט אייעהר הילף, די
 זכות איז דאך זיכער געוואלדיג גרויס עד אין
 לשער.

אצינד, איז צו האפן אז די ציבור חשוב
 וועט זיך באטייליגן בגוף ובמזון און צוהעלפן
 במיטב היכולת צו די שווערע הוצאות פונעם
 חשוב'ן מופעל, און אין דעם זכות וועט איהר
 זיכער זוכה זיין צו כל הברכות האמורות
 בתורה.

טייערע אידן רחמנים בני רחמנים !

פאר'ן סכום פון

\$ 180

רישן אייך זיך איין

די זכות פון אַ משפחה

אויף יו"ט פסח

וחי אחיך עמך !





מפעל "קמחא דפסחא"
 שע"י קהל יטב לב ד'סאטמאר
 קרית יואל - בני ברק

טייערע ברידער

החלצו חושים ושאו ידיכם קודש

**העלפט ארויס מיט א ברייטע שטיצע
 צו באלייכטן אויף יו"ט פסח הבעל"ט
 הונדערטער שטובער פון אנ"ש אין ארה"ק**

ווען איר וועט זאגן ביים הייליגן סדר נאכט די ווערטער
כל דכפין ייתי וייכול, כל דצריך ייתי ויפסח
 וועט איהר קענען אינזיגען האבן די ארימע משפחות פון ארץ ישראל

אין זכות פון באלייכטן
 אידישע שטובער
 וועט איהר זוכה זיין
 צו א לעכטיגן תמיד
 ונזכה לאכול מן הזבחים
 ומן הפסחים בביאת
 גוא"צ במהרה בימינו אמן



רישט איין אין
א זכות משפחה

מיטן סכום פון
בלויז 180 דאלער

האט איהר די זכיה
 אויסצואלן דעם יו"ט פסח
 פאר א היימישע משפחה
 מענ"י אר"י





מה נשתנה ?

וואס איז דער "קמחא דפסחא ידי חסד" אנדערש דאס יאר פון אלע אנדערע יארן ?

- די קליינע הכנסות צוליב די געפאלענע דאלער...
- די נידעריגע מצב הכלכלה אין א"י...
- די אומגעהויערע הוצאות צוליב שנת השמיטה...
- דאס וואוקס פון די נצרכים ליידער וועלכע דארפן באקומען דורך אונזערע קמחא דפסחא...

חסידי סאטמאר

צו וועמען זאלן מיר זיך ווענדן אויב נישט צו אייך?!

געדענקט!!!

מיטן סכום פון \$ 180

האט איר די זכיה צו מחיה זיין אַ משפחה אויף יו"ט פסח

מה נשתנה
הלילה הזה
מכל הלילות